

VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

„Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění zákona č. 89/2012 Sb., a další související zákony“

V rámci mezirezortního připomínkového řízení, které bylo zahájeno dne 27. března 2013 a ukončeno dne 25. dubna 2013, byly k předloženému materiálu uplatněny následující připomínky:

Rezort	Připomínka		Způsob vypořádání
Návrh zákona			
Obecně			
Česká národní banka	Česká národní banka bere na vědomí usnesení vlády, kterým bylo rozhodnuto, že se navrhovaná (obecná a základní) úprava ochrany oznamovatelů bude týkat zaměstnanců, kteří oznámí skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin. To však nevylučuje, že existují oblasti, ve kterých bude nezbytná širší ochrana oznamovatelů zvláštní právní úpravou. Konkrétně se jedná o finanční trh, kde je žádoucí ochrana při oznamování i jiných protiprávních nebo neetických jednání, např. správních deliktů, která budou adresována jiným osobám než orgánům činným v trestním řízení (orgánu dohledu nebo statutárním orgánům či interním ombudsmanům finančních institucí). Zajištění vyšší ochrany oznamovatelů ukládají předpisy regulující podnikání na finančním trhu, jejichž výčet byl uveden v připomínkách k věcnému záměru legislativního řešení whistleblowingu a ochrany oznamovatelů. Ochrana se v těchto oblastech musí vztahovat nejen	Z	Neakceptováno - vysvětleno. Požadavek České národní banky jde nad rámec schváleného věcného záměru, proto není možné mu vyhovět. Předkladatel vymezil velmi širokou množinu subjektů, kterou nelze rozšiřovat nad rámec schváleného záměru, byť předkladatel nepopírá, že připomínka je relevantní a opodstatněná. Nicméně věcný záměr nelze rozšiřovat ani o oznamování skutečností, jako jsou například správní delikty. Přestože Analýza uváděla jako jednu z možností i ochranu oznamovatelům nikoli pouze trestných činů, ale i oznamovatelům protiprávního jednání, z mezirezortního připomínkového řízení vyplynulo, že takové pojetí ochrany není v podmínkách české společnosti realizovatelné.

	na zaměstnance, ale i na jiné fyzické osoby, např. manažery, kteří nejsou v zaměstnaneckém poměru.		Návrh zákona je zaměřen pouze na oznamování orgánům činným v trestním řízení, neboť tento požadavek byl vznesen při projednávání věcného záměru před pracovními komisemi Legislativní rady vlády (komise pro trestní právo), přičemž předkladatel tento požadavek akceptoval.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	1. Jedním ze základních principů navrhované právní úpravy je, že oprávněná osoba (oznamovatel), která se dozví, že se její zaměstnavatel dopustil jednání, které by mohlo naplnit skutkovou podstatu trestného činu, oznámí toto podezření ze spáchání trestného činu orgánu činnému v trestním řízení. V této souvislosti je však třeba připomenout, že „zaměstnavatelem“ vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů je Česká republika, jejíž trestní odpovědnost je podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, výslovně vyloučena. Tato skutečnost, která činí oznámení o podezření ze spáchání trestného činu „zaměstnavatelem“ orgánu činnému v trestním řízení bezpředmětným, není v navrhované právní úpravě zohledněna.	D	Akceptováno. Text byl upraven na základě připomínky Ministerstva obrany (viz níže).
	2. V návrhu by mělo být uvedeno, jakým způsobem budou řešeny případy, kdy zaměstnanec oznámí správní delikt (zaměstnanec se bude domnívat, že se jedná o trestný čin, ovšem orgány činné v trestním řízení předmětné jednání vyhodnotí jako správní delikt a předají podnět příslušnému úřadu, který pak se zaměstnavatelem zahájí správní řízení). Z návrhu vyplývá, že následná ochrana zaměstnance, je poskytována zaměstnanci při ohlášení jednání, které je jednáním trestněprávním, avšak při ohlášení správního	D	Vysvětleno. Z důvodové zprávy vyplývá, že na oznamovatele není kladen požadavek, aby právně kvalifikoval skutek. To znamená, že pokud oznámí skutek, o němž se domnívá, že jde o trestný čin, požívá ochrany dle navrhovaného zákona, přestože bude v přípravném řízení rozhodnuto dle § 171 nebo 172 trestního řádu.

	deliktu není zaměstnanec nijak chráněn.		
	3. Návrh zákona trpí množstvím legislativně technických nedostatků, s dosavadní právní úpravou není konzistentní a jeho přijetí tak může vést k aplikačním problémům.	D	Neakceptováno. Přípomínka není dostatečně konkrétní, čímž není naplněn požadavek stanovený v článku 5 odstavci 6 Legislativních pravidel vlády.
Ministerstvo průmyslu a obchodu	Doporučujeme prověřit, zda návrh zákona v předložené podobě je postačující – z důvodové zprávy vyplývá, že obsahem předkládaného návrhu zákona je úprava oznamování skutečností nasvědčujících tomu, že je na pracovišti páchána trestná činnost, přičemž osobou, které je poskytována ochrana dle tohoto návrhu zákona, je zaměstnanec, voják z povolání nebo příslušník bezpečnostního sboru, který se o páchání trestné činnosti na pracovišti dozvěděl v souvislosti se svým pracovněprávním nebo služebněprávním vztahem, a který tuto skutečnost oznámí orgánům činným v trestním řízení. V zákoně jsou explicitně upraveny otázky diskriminace v souvislosti s oznámením trestné činnosti ze strany zaměstnance - vojáka a zaměstnance - příslušníka bezpečnostního sboru. Pokud se jedná o běžného civilního zaměstnance, měla by být tato úprava nejspíše řešena nejen v antidiskriminačním zákoně, ale též v zákoně o zaměstnanosti a v zákoníku práce. Novela těchto dvou předpisů není předložena – doporučujeme prověřit i tyto dva předpisy, zejména § 16 zákoníku práce a § 4 zákona o zaměstnanosti, zda by neměly být též doplněny.	D	Neakceptováno a vysvětleno. Předkladatel sice souhlasí, že ochrana by měla být širší, avšak na základě výsledku mezirezortního připomínkového řízení k Analýze a na základě skutečnosti, že spolugestor tohoto návrhu (Ministerstvo práce a sociálních věcí) nesouhlasí se zásahem do zákoníku práce nebo do zákona o zaměstnanosti, je pro tuto chvíli předložený návrh nejpříjemnější řešení. Zásah do zákoníku práce nepodpořila ani pracovní komise Legislativní rady vlády (komise pro veřejné právo III – pracovní právo a sociální věci). Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zásah do těchto zákonů nemá ani politickou podporu, ani podporu ze strany odborné veřejnosti.

Ministerstvo spravedlnosti	<u>Legislativně technické připomínky k návrhu</u> Formulace některých novelizačních bodů není v souladu s legislativními pravidly vlády. Doporučujeme, aby tyto novelizační body byly formulovány v souladu s legislativními pravidly vlády. Jedná se například o následující novelizační body: V čl. I bod 1 formulovat v souladu s čl. 58 odst. 4 písm. b) Legislativních pravidel vlády. V čl. I bodu 2 slovo „odst.“ nahradit slovem „odstavci“ a slovo „textu“ vypustit. V čl. IV bod 2 formulovat „V § 145 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno o), které zní:“.	D	Akceptováno. Text bude upraven.
-------------------------------	--	----------	--

Ministerstvo vnitra	Upozorňujeme, že z návrhu zákona nelze bez dalšího usoudit, zda se ochrana, poskytovaná oznamovatelům trestné činnosti, vztahuje i na osoby blízké těmto oznamovatelům (například na jejich rodinné příslušníky). Nezřídka se stává, že u jednoho zaměstnavatele jsou zaměstnány osoby navzájem blízké. Pokud by zákonná úprava chránila před šikanou zaměstnavatele (popřípadě jiného zaměstnance zaměstnavatele, příslušníka bezpečnostního sboru, vojáka z povolání anebo člena orgánu, který má vztah k tomuto zaměstnavateli) pouze samotného oznamovatele, zaměstnavatel by mohl za podané trestní oznámení diskriminovat osoby oznamovateli blízké. To ostatně může v mnoha případech dopadnout na oznamovatele mnohem více, než kdyby se šikana vztahovala pouze k němu. Návrh zákona je v tomto směru nejednoznačný. Zatímco ze znění navrhovaného § 133a písm. d) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, by bylo možné zřejmě dovodit, že ochrana by se nemusela vztahovat pouze na oznamovatele, pak navrhovaný § 145 odst. 1 písm. o) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, a navrhovaná úprava § 180 odst. 3 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, umožňuje spíše výklad, že se vztahuje pouze na oznamovatele; důvodová i předkládací zpráva k návrhu zákona pak vždy hovoří pouze o ochraně oznamovatele. V souvislosti s výše uvedeným upozorňujeme, že také důvodovou zprávou zmiňovaná Úmluva OSN proti korupci hovoří i o ochraně rodinných příslušníků oznamovatelů (svědků) nebo jiných osob jim blízkých před možnou odvetou nebo zastrahováním. Z tohoto	D Akceptováno. Novelizační bod 1 v části druhé byl upraven, aby množina subjektů byla stejně široká, jako je tomu u novelizačních bodů vztahujících se k zákonu o vojácích a zákonu o příslušnících bezpečnostních sborů.
------------------------	---	--

	důvodu požadujeme, aby se ochrana oznamovatelů před zaměstnavatelem vztahovala i na osoby oznamovateli blízké (zejména jeho rodinné příslušníky), pokud i tito jsou ve vztahu k tomuto zaměstnavateli. V tomto duchu pak požadujeme návrh upravit. Návrh zákona je založen na tom, že mezi oznamovatelem a zaměstnavatelem, vůči němuž oznámení směřuje, musí být přímý vztah (oznamovatel je v příslušném poměru k zaměstnavateli, vůči němuž oznámení směřuje, oznámení je podáno v souvislosti s tímto právním vztahem, konkrétní osoby, na něž oznámení směřuje, musí být ve vztahu právě k tomuto zaměstnavateli). To však zcela opomíjí skutečnost, že zaměstnavatel může oznamovatele diskriminovat i za oznámení učiněná vůči jiným osobám (právníkům i fyzickým), například z důvodu, že jsou spolu majetkově, vlastnický či jinak propojeni či spřáteleni. S ohledem na výše uvedené doporučujeme zvážit, zda by ochrana oznamovatele měla být pojata takto úzce, či by měla být rozšířena i na jiné případy, které s oznámením mohou souviset.	D	Vysvětleno. Požadavek jde nad rámec schváleného věcného záměru, proto není možné mu vyhovět.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Českomoravská konfederace odborových svazů zásadně odmítá návrh zákona jako celek a požaduje, aby bylo odstoupeno od záměru vypracovat novelu antidiskriminačního zákona, na základě které by antidiskriminační zákon upravoval také problematiku whistleblowingu. Taková právní úprava by neohrozila občany nepoctivé, ale naopak by ohrozila občany poctivé. Byla by v rozporu nejen s dosavadními principy trestního práva, ale i s principy právního státu.	Z	Neakceptováno. Předkladatel považuje tuto připomínku opětovně za důsledek nepochopení celého konceptu ochrany oznamovatelů trestněprávního jednání a zároveň považuje za zarážející podobný postoj od organizace, jejímž posláním je ochrana mzdových, pracovních a životních podmínek a práv zaměstnanců. Základní premisou navrhované ochrany je zavedení nového diskriminačního důvodu spočívajícího v diskriminaci oznamovatele (zaměstnance) z důvodu

	Kdokoliv, kdo by chtěl z nečestných pohnutek někoho poškodit, by mohl oznámit jeho údajné trestněprávní jednání a měla by mu být poskytnuta veškerá ochrana, zatímco ten, proti komu by oznámení směřovalo, by se musel hájit a vlastně by ani neměl žádné prostředky na svou obranu. Požadujeme, aby byly využívány dosavadní prostředky trestního práva (ve kterém už dnes existuje ochrana oznamovatele a svědka), které jsou pro odhalování trestněprávního jednání dostačující. Antidiskriminační zákon byl v Parlamentu ČR přijat ve vypjaté atmosféře nebývalým způsobem dehonestující danou problematiku, a to pouze pod tlakem požadavků Evropské unie na transformaci příslušných tzv. „antidiskriminačních“ směrnic. Současně platný antidiskriminační zákon je plochou normou, která v žádném případě neposkytuje náležitou ochranu obětem diskriminace.	oznámení trestněprávního jednání. Oznamovatel bude mít následně možnost domáhat se svých práv v rámci soudního řízení a využít všech stávajících institutů antidiskriminačního zákona. Nastíněné iniciační řešení bylo zvoleno na základě výstupů několika jednání pracovní skupiny složené ze zástupců Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva spravedlnosti, Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany. Vedle výše uvedené novelizace antidiskriminačního zákona bude nezbytné dále řešit ochranu oznamovatelů i prostřednictvím dalších legislativních i nelegislativních opatření (např. připravovaný zákon o státních úřednících, efektivní činnost orgánů činných v trestním řízení na poli této oblasti, zřízení whistleblowerského centra, apod.). Inkorporace úpravy ochrany oznamovatelů do antidiskriminačního zákona vyplývá z požadavku Ministerstva spravedlnosti, který byl vznesen v mezirezortním připomínkovém řízení k Analýze a uplatněn jako zásadní připomínka. Tento požadavek byl předkladatelem akceptován, přičemž s ním souhlasil i spolugestor této problematiky, tj. Ministerstvo práce a sociálních věcí. Následně byl tento postup schválen vládou (usnesením vlády ze dne 13. června 2012 č. 409). K namítanému riziku zneužití institutů ochrany ze strany oznamovatelů lze uvést, že obrácené důkazní břemeno obecně není zcela bez rizika zneužití, nicméně je institutem chránícím subjekt ve slabším postavení, což zaměstnanec-oznamovatel nepochybně je. I takový zaměstnanec musí ale prokázat, že s ním bylo zacházeno odlišně a že tomu tak bylo právě kvůli jeho oznámení.
--	---	--

		Pokud toto neprokáže nebo pokud zaměstnavatel prokáže, že jej nediskriminoval, pak se důkazní situace vrací „do normálního stavu“, tzn., že důkazní břemeno je na straně žalobce, tedy oznamovatele, a pokud zaměstnanec učinil nedůvodné oznámení ze zjištěných důvodů, ponese soukromoprávní i veřejnoprávní důsledky takového jednání. V řadě právních úprav jiných států je postavení oznamovatele chráněno mnohem výrazněji (poskytování finančních odměn, nemožnost rozvázat pracovní poměr bez přivolení soudu), zatímco česká právní úprava zaměstnance-oznamovatele pouze důkazně „zvýhodňuje“ pro případ, že se cítí být diskriminován a rozhodne se vést soukromoprávní spor se svým zaměstnavatelem. Poskytovanou ochranu nelze zaměňovat s ochranou, jež by měla být poskytována „<i>komukoliv, kdo by chtěl z nečestných pohnutek někoho poškodit</i>“. Návrh zákona výslovně nestanoví požadavek dobré víry, neboť oznámení orgánům činným v trestním řízení spadá pod oblast veřejného práva, která s tímto soukromoprávním institutem nepracuje. To však neznamena, že by tento návrh poskytoval v případě, pokud by oznamovatel záměrně uvedl nepravdivé údaje s úmyslem poškodit druhé osoby, takové osobě ochranu. Důvodová zpráva však na str. 7 výslovně uvádí, že (v) <i>rámcí zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), jsou však již dnes skutkové podstaty pomluvy nebo křivého obvinění ukotveny, které by měly dopadat na ty, kteří by zneužili tohoto nového institutu.</i>
--	--	--

	ČMKOS proto požaduje, aby navrhovatel namísto řešení udavačství a špiclování odstranil rozpory v české právní úpravě, pokud jde o zásadu rovného zacházení a zákaz diskriminace, a které jsou předmětem stížnosti pro porušování Úmluvy 111 o diskriminaci (zaměstnání a povolání), 1958, projednávané na půdě MOP.	Z	Neakceptováno. Předkladatel v důvodové zprávě dostatečně vysvětlil význam oznamování a zdůrazňuje, že se nejedná o výraz, který by byl synonymní k výrazům <i>udavačství</i> nebo <i>špiclování</i>, typický pro předlistopadový režim. Přestože si předkladatel uvědomuje, že v minulém století se mohly významy těchto výrazů stírat, upozorňuje, že Česká republika je demokratický právní stát, a proto je třeba ty, kteří na nedodržování práva upozorní, chránit.
	Připomínáme, že zástupci ČR při projednávání této stížnosti přislíbili vytvořit v antidiskriminačním zákoně širší výčet diskriminačních důvodů, tj. min. doplnit to, co bylo předmětem právní úpravy § 1 odst. 4 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce a § 4 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti před změnou provedenou zákonem č. 367/2011 Sb. (zákaz diskriminace z důvodu pohlaví, sexuální orientace, rasového nebo etnického původu, národnosti, státního občanství, sociálního původu, rodu, jazyka, zdravotního stavu, věku, náboženství či víry, majetku, manželského a rodinného stavu nebo povinností k rodině, politického nebo jiného smýšlení, členství a činnosti v politických stranách nebo politických hnutích, v odborových organizacích nebo organizacích zaměstnavatelů).	Z	Neakceptováno a vysvětleno. Stejnou připomínku uplatnilo v rámci mezirezortního připomínkového řízení k návrhu věcného záměru Ministerstvo práce a sociálních věcí, avšak tato připomínka byla předmětem rozporu, neboť rozšíření antidiskriminačního zákona o důvody uvedené v připomínce jde nad rámec věcného záměru.
Český úřad zeměměřický a katastrální	Upozorňuji, že úvodní věty téměř všech novelizačních bodů navržené právní úpravy je třeba uvést do souladu s Legislativními pravidly vlády.	D	Akceptováno. Text bude upraven.

Kancelář veřejného ochránce práv	Z předkládaného návrhu novely antidiskriminačního zákona vyplývá, že změny nejsou zacíleny na pouhé dílčí úpravy stávajícího textu zákona (a tedy jeho zpřesnění či zkvalitnění po zkušenostech z aplikační praxe tři a půl roku poté, o nový zákon vstoupil v účinnost). Je naopak zřejmé, že návrh sleduje především jiný (politický) cíl, a tím je boj proti korupci. Důvodová zpráva k antidiskriminačnímu zákonu z roku 2007 hovoří o nutnosti sjednotit právní úpravu povinnosti zajišťovat rovné zacházení a ochranu před diskriminací v českém právním řádu tak, aby Česká republika dostala požadavkům, které na ni jako na členský stát EU klade právo EU. V řadě oblastí byla před přijetím antidiskriminačního zákona vnitrostátní právní úprava nedostatečná, a byla rovněž „z koncepčního hlediska roztržistěná a nesourodá“ (cituji z tehdejší důvodové zprávy).	Z	Neakceptováno - ROZPOR Nelze souhlasit, že se jedná o návrh, který namísto <i>pouhé dílčí úpravy stávajícího textu</i> sleduje <i>jiný (politický) cíl</i>. Jedná se o cíl, k němuž je Česká republika zavázána na základě mezinárodních smluv. Absenci ochrany oznamovatelů kritizuje zejména Skupina států proti korupci (GRECO), nebo OECD. O posílení ochrany oznamovatelů usiluje i Rada Evropy (více viz důvodová zpráva).
	Včlenění „<i>nové oblasti</i>“ a „<i>nového diskriminačního důvodu</i>“ do antidiskriminačního zákona jde zcela proti původní koncepci zákona, a znovu tedy žádoucí jednotu porušuje a nastoluje jeho vnitřní rozporuplnost. Samotná absence institutu „<i>oznamovatele</i>“ a speciální právní úpravy v této oblasti není dostatečným důvodem pro začlenění ochrany oznamovatelů právě do antidiskriminačního zákona. Tuto variantu řešení považuji za účelovou, a předloženou verzi řešení tohoto problému (schválenou bohužel i Legislativní radou vlády) považuji z právního hlediska za nesystémovou, a z praktického hlediska (s ohledem na působnost veřejného ochránce práv a jeho omezené pravomoci) zároveň za neefektivní. Nesystémovost navrhované	Z	Neakceptováno - ROZPOR Z připomínky Českomoravské konfederace odborových svazů (obsahově jde o tutéž připomínku uplatněné Ministerstvem práce a sociálních věcí, jež byla předmětem rozporu při předložení návrhu věcného záměru vládě) vyplývá, že zástupci ČR přislíbili vytvořit v antidiskriminačním zákoně širší výčet diskriminačních důvodů, tj. min. doplnit to, co bylo předmětem právní úpravy § 1 odst. 4 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, a § 4 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, před změnou provedenou zákonem č. 367/2011 Sb. (zákaz diskriminace z důvodu pohlaví, sexuální orientace, rasového nebo etnického původu, národnosti, státního občanství, sociálního původu, rodu, jazyka, zdravotního

	úpravy antidiskriminačního zákona podtrhuje mj. i skutečnost, že není vymezen vztah mezi novým diskriminačním důvodem, a novou věcnou oblastí v navrhovaném ustanovení § 1 odst. 1 písm. k) antidiskriminačního zákona (viz níže, konkrétní připomínka k rozšíření ustanovení § 1 antidiskriminačního zákona).	stavu, věku, náboženství či víry, majetku, manželského a rodinného stavu nebo povinností k rodině, politického nebo jiného smýšlení, členství a činnosti v politických stranách nebo politických hnutích, v odborových organizacích nebo organizacích zaměstnavatelů). Předkladatel je toho názoru, že oznamování dle navrhovaného zákona není o nic víc subjektivní než například členství a činnost v politických stranách nebo politických hnutích, případně manželský stav. I tyto dva příklady jsou povahy subjektivní než objektivní.
	Jedná se zcela zjevně o kompromisní variantu, která s sebou přináší řadu nejasností do budoucna, a zároveň se jedná o experiment v rámci antidiskriminačního práva v evropském kontextu obecně (taková právní úprava není běžná ani v zahraničí, s výjimkou federální právní úpravy v USA, která je ve světě ojedinělá). Pokud navrhovatel zákona sleduje skutečně cíl zajistit ochranu oznamovatelů a efektivně potírat korupci, případně jí preventivně předcházet, pak se nabízí jako vhodnější řešení přijetí zcela nové zvláštní právní úpravy včetně sankčních mechanismů, nebo začlenění <i>whistleblowingu</i> do pracovněprávních předpisů (tj. především zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů) včetně úpravy služebních poměrů.¹	Z Vysvětleno. Inkorporace úpravy ochrany oznamovatelů do antidiskriminačního zákona vyplývá z požadavku Ministerstva spravedlnosti, který byl vznesen v mezirezortním připomínkovém řízení k Analýze a uplatněn jako zásadní připomínka. Tento požadavek byl předkladatelem akceptován, přičemž s ním souhlasil i spolugestor této problematiky, tj. Ministerstvo práce a sociálních věcí. Začlenění ochrany oznamovatelů do zákoníku práce je pro gestora tohoto zákona, Ministerstvo práce a sociálních věcí, nepřijatelné. Úpravu ochrany oznamovatelů v zákoníku práce nepodporuje ani odborná veřejnost, neboť tuto myšlenku nepodpořila ani pracovní komise Legislativní rady vlády (komise pro veřejné právo III - pracovní právo a sociální věci).

¹ Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

	V této souvislosti podotýkám, že věcný záměr návrhu zákona se mnou nebyl předem konzultován, což je překvapující zejména vzhledem ke shora zmíněné působnosti veřejného ochránce práv, kterému byla s přijetím antidiskriminačního zákona svěřena právě tato působnost. V oblasti rovného zacházení a ochrany před diskriminací působí veřejný ochránce práv od roku 2009 v souladu se zákonem č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, jako jediné antidiskriminační těleso („equality body“) v České republice, neboť žádnému jinému nezávislému orgánu, s výjimkou soudů, které jsou příslušné řešit spory ve věcech práva na rovné zacházení, tato působnost nepřísluší.	Z Neakceptováno. S tímto tvrzením nelze souhlasit. Kancelář veřejného ochránce práv se nevyjádřila k materiálu, který předcházel věcnému záměru, tj. materiál pod názvem <i>Analýza whistleblowingu a ochrany oznamovatelů</i>. Tento materiál byl rezortům předložen k vyjádření připomínek v rámci mezirezortního připomínkového řízení pod č.j. 1752/2012-SKK. Tuto skutečnost si může Kancelář veřejného ochránce práv ověřit v eKLEPu. Z eKLEPu jasně vyplývá, že se Kancelář veřejného ochránce práv nevyjádřila ani k materiálu s názvem <i>Návrh věcného záměru legislativního řešení whistleblowingu a ochrany oznamovatelů</i>, který byl v rámci mezirezortního připomínkového řízení předložen i Kanceláři veřejného ochránce práv (pro úplnost uvádíme č.j. předkladatele, tj. 12536/2012-SKK). To znamená, že Kancelář veřejného ochránce práv nevyjádřila své negativní stanovisko ani k materiálu, který výslovně stanoví, že úprava ochrany oznamovatelů bude implementována do antidiskriminačního zákona. Předkladatel tedy považuje prostor, který Kancelář veřejného ochránce měla minimálně v rámci mezirezortního připomínkového řízení, za dostatečný.
--	---	--

Ústavní soud	V obecné rovině nejsou zřejmé důvody, proč se předkladatel přiklonil k variantě začlenit ochranu oznamovatelů do zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění zákona č. 89/2012 Sb. (dále také „AntiDZ“). Jak vyplývá z důvodové a předkládací zprávy, toto řešení bylo nejspíš voleno bez diskuse s veřejným ochráncem práv, byť jeho úřad vykonává působnost ve věcech práva na rovné zacházení a ochrany před diskriminací. Stejně tak se nejví takového řešení rozšířené v evropských zemích, jak vyplývá z mezinárodního srovnání doprovázející dřívější materiály k návrhu. Důsledkem je jednak nekoncepční zásah do AntiDZ, zároveň nedotaženost návrhu, který se s ohledem na začlenění do AntiDZ vyhýbá otázkám úpravy oznamování např. ze strany právnických osob či otázky postavení oznamovatele v trestním řízení.	D	Vysvětleno. Předkladatel sice souhlasí, že ochrana by měla být širší, avšak inkorporace úpravy ochrany oznamovatelů do antidiskriminačního zákona vyplývá z požadavku Ministerstva spravedlnosti, který byl vznesen v mezirezortním připomínkovém řízení k Analýze a uplatněn jako zásadní připomínka. Tento požadavek byl předkladatelem akceptován, přičemž s ním souhlasil i spolugestor této problematiky, tj. Ministerstvo práce a sociálních věcí. Spolugestor tohoto návrhu (Ministerstvo práce a sociálních věcí) nesouhlasí se zásahem do zákoníku práce nebo do zákona o zaměstnanosti, a proto je pro tuto chvíli předložený návrh nejpřijatelnější řešení. Zásah do zákoníku práce nepodpořila ani pracovní komise Legislativní rady vlády (komise pro veřejné právo III – pracovní právo a sociální věci). Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zásah do těchto zákonů nemá ani politickou podporu, ani podporu ze strany odborné veřejnosti.
Nadpis			
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Upozorňujeme, že je třeba v navrhovaném znění za číslovku 2013 vložit čárku.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Jednotlivá ustanovení			
Část první – Změna antidiskriminačního zákona			
<u>K čl. I bodu 1 - § 1 odst. 1</u>			

Česká národní banka	V nově doplňovaném § 1 písm. k) antidiskriminačního zákona doporučujeme doplnit tučně vyznačená slova: „...souvisejících s oznámením skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin zaměstnavatelem, jiným zaměstnancem zaměstnavatele, příslušníkem bezpečnostního sboru, vojákem z povolání anebo členem orgánu nebo jinou právníčkou nebo fyzickou osobou, která má vztah k tomuto zaměstnavateli.“ <i>Odůvodnění:</i> Oznamovatel může být postihován i z důvodu oznámení trestného činu osobou, která je se zaměstnavatelem ekonomicky nebo jinak spjatá. Není důvod rozlišovat míru ochrany podle toho, zda se oznámení týká přímo zaměstnavatele nebo další osoby.	Z	Neakceptováno - vysvětleno. Požadavek České národní banky jde nad rámec schváleného věcného záměru, proto není možné mu vyhovět. S ohledem na výše uvedené vypořádání obecné připomínky nebylo možné akceptovat konkrétní návrh požadavku na legislativní změnu textu. Na závěr je třeba uvést, že na základě vypořádání připomínek, které byly uplatněny Kanceláři veřejného ochránce práv, Ústavním soudem a Úřadem vlády ČR – Odborem kompatibility, bude novelizační bod 1 [§ 1 odstavec 1 písm. k)] z návrhu zákona vypuštěn.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	V návěti tohoto bodu je třeba vypustit slova „za písmeno j)“ a „nové“ a slova „se doplňuje“ nahradit slovy „doplňuje se“ podle čl. 58 odst. 4 písm. b) Legislativních pravidel vlády. Zároveň upozorňujeme, že doplnění nového písmene k) nekoresponduje s návětím platného znění odstavce 1.	D	Vysvětleno. Bod 1 bude na základě připomínky Kanceláře veřejného ochránce práv vypuštěn.
Ministerstvo zdravotnictví	V nově navrhovaném písmenu k) doporučujeme nahradit slova „souvisejících s oznámením“ výrazem „<i>oznámení</i>“. Podle našeho názoru je třeba text upřesnit. V zájmu právní jistoty by se ustanovení mělo výslovně vztahovat právě k oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, ale nikoli širěji k tomu, co s tím jen souvisí, protože taková souvislost může být i nepřímá. Předmět ochrany před diskriminací by měl být zákonem	D	Vysvětleno. Bod 1 bude na základě připomínek Kanceláře veřejného ochránce práv odstraněn.

	definován jasně, aby tato problematika nebyla ponechána pouze na interpretaci, zvlášť pokud je záměrem předkladatele tento institut začlenit do právního řádu a nespolehat např. na judikaturu.		
Úřad vlády ČR - Odbor kompatibility	Konkrétně návrh § 1 odst. 1 písm. k) zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací netvoří s oblastmi působnosti, které jsou již v písm. a) až j), kompaktní celek, protože věcně nevymezuje žádnou další oblast (ač předkladatel zřejmě měl na mysli vztah zejm. k písm. a) a c) odst. 1). Písm. k) je tedy možno vykládat tak, že se vztahuje na jakékoliv oznámení kýmkoliv. Teprve z odst. 6 paragrafu 2 vyplývá, že se oznámení má týkat pouze vztahu vykonávaného v rámci závislé činnosti. <u>Príslušný novelizační bod rozšiřující rozsah působnosti doporučujeme vypustit.</u>	D	Akceptováno. Bod 1 byl vypuštěn.
Kancelář veřejného ochránce práv	Toto ustanovení je de facto výčtem oblastí, na které dopadá ochrana podle antidiskriminačního zákona. <u>V tomto případě nejde o nově definovanou oblast života potenciálně zranitelného jednotlivce, jde o zcela uměle vytvořenou „věcnou sféru“, která se do značné míry překrývá s chráněnou oblastí dle ust. § 1 odst. 1 písm. a), c) a d) tohoto zákona.</u> Na tomto místě upozorňuji, že ustanovení <u>§ 2 odst. 3 antidiskriminačního zákona</u> <u>definuje přímou diskriminaci ve vztahu ke všem oblastem uvedeným v ustanovení § 1 odst. 1 antidiskriminačního zákona.</u> Jinými slovy, navrhovaná úprava způsobí, že osoba může být diskriminována v souvislosti „s oznámením skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin zaměstnavatelem, jiným	Z	Akceptováno. Bod 1 byl vypuštěn.

	<i>zaměstnancem zaměstnavatele...“ z jakéhokoliv důvodu (tedy i z důvodu rasy, pohlaví, věku, sexuální orientace atd.), a naopak může být osoba, která je oznamovatelem ve smyslu navrhované úpravy diskriminována ve všech oblastech v ustanovení § 1 odst. 1 antidiskriminačního zákona (tj. i v přístupu k zdravotní péči, ke vzdělání, zboží a službám apod.). <u>V tomto bodě konstatuji, že dochází zcela zjevně k nežádoucímu překryvu věcné oblasti a diskriminačního důvodu. Jedná se pravděpodobně o nepředpokládaný vedlejší důsledek zamýšlené novelizace, který však může mít nepříznivý dopad na fungování antidiskriminačního práva jako takového.</u></i>		
Ústavní soud	V konkrétní rovině se jeví začlenění bodu k) do výčtu věcných oblastí jako nadbytečné a směřující věcné oblasti (zaměstnání, zdravotní péče, sociální zabezpečení) s diskriminačními důvody (rasa, národnost, pohlaví). Cílem výčtu věcných sfér je stanovení, v jakých oblastech jsou jednotlivci chráněni před diskriminací bez ohledu na diskriminační důvod. Nová věcná sféra nepřináší nic nového nad rámec už existujících oblastí. Nový diskriminační důvod navíc narušuje současnou koncepci AntiDZ. V něm obsažené diskriminační důvody představují charakteristiku jednotlivce, která je obtížně měnitelná a je součástí individuální identity – typicky rasa, pohlaví, náboženské vyznání. Od tohoto pojetí se ale „oznamovatelství“ liší, neexistuje více typů oznamovatelství, oznamovatelé necítí jistou sounáležitost se širší skupinou oznamovatelů, mají na výběr konat či nekonat.	D	Akceptováno. Bod 1 byl vypuštěn. K možnosti širší koncepce ochrany oznamovatelů předkladatel doplňuje, že původně Analýza s širší koncepcí počítala. Na základě mezirezortního připomínkového řízení k tomuto materiálu byla však zvolena varianta C, tzn. varianta užší. Návrh zákona však není jediným opatřením, které má posílit ochranu oznamovatelů. Dalším opatřením je dle Strategie příprava analýzy možností podpory a právní pomoci. Po vyhodnocení účinnosti předkládaného zákona budou zvážena i další možná opatření. K otázce poskytování ochrany osobám, které oznámí podezřelé jednání jako studenti vůči škole či pacienti vůči nemocnici, je třeba uvést, že takové řešení by šlo nad rámec schváleného věcného záměru, a proto není možné takovému doporučení vyhovět.

	Odborná literatura sice nevylučuje možnost začlenit oznamovatelství do antidiskriminační legislativy¹, v tom případě by však měla být zvolena a) širší koncepce AntiDZ jako „zastřešujícího“ zákona, b) širší koncepce ochrany oznamovatelství. AntiDZ by buď neobsahoval taxativní výčet diskriminačních důvodů (pak by ale oznamovatelství ani nebylo nutné zařazovat) nebo by zahrnoval širší pojetí diskriminačních důvodů včetně, např. členství v odborových organizacích. Oznamovatelství by nemuselo být nutně vázáno na zaměstnanecký či služební vztah. Chráněny by mohly být i osoby, které oznámí podezřelé jednání jako studenti vůči škole či pacienti vůči nemocnici. Zařazení úzkého pojetí oznamovatelství do současného sevřeného pojetí AntiDZ, u něhož mají diskriminační důvody odlišný ráz, působí bohužel neorganicky a nekoncepčně.		
<u>K čl. I bodu 2 - § 2 odst. 3</u>			
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Formulace navrhované změny § 2 odst. 3 je nejasná, dovoluje více právních výkladů. Proto je třeba navrhované znění přeformulovat, například takto: „anebo oznámení učiněné oznamovatelem o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin.“ Touto úpravou dojde ke zpřesnění.	Z	Akceptováno. Text byl upraven dle připomínky uplatněné Ministerstvem spravedlnosti.
	V úvodní části bodu 2 slovo „odst.“ nahradit slovem „odstavci“ a slovo „textu“ vypustit.	D	Akceptováno.

			Text byl upraven.
Ministerstvo obchodu a průmyslu	Upozorňujeme, že ustanovení se může jevit jako zmatečné, neboť lze vykládat tak, že sám oznamovatel spáchal trestný čin, což není jistě cílem („Přímou diskriminací se rozumí takové jednání včetně opomenutí, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci, a to z důvodu ... oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, <u>oznamovatelem</u> .“. Slovo „oznamovatelem“ by mělo být spíše nahrazeno výčtem subjektů, které se mohou dopustit trestného jednání“, nebo by mělo být přesunuto na jiné místo věty, tak aby dávala správný smysl.	D	Akceptováno. Text byl upraven dle připomínky uplatněné Ministerstvem spravedlnosti.
Ministerstvo spravedlnosti	Doporučujeme navrhované znění přeformulovat. Současné znění by v praxi mohlo způsobit výkladové problémy, které by v kontextu se smyslem a účelem zákona nebyly žádoucí. Navrhujeme novelizační bod formulovat například takto: 2. V § 2 odstavci 3 se slovo „či“ nahrazuje čárkou a na konci odstavce se doplňují slova „anebo skutečnosti, že oznamovatel učinil oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin“.	D	Akceptováno. Text byl upraven dle navrhované formulace.
Kancelář veřejného ochránce práv	Rozšiřování diskriminačních důvodů považují obecně za nežádoucí. Tento nový potenciální důvod jde navíc proti samotnému smyslu antidiskriminačního práva, které navazuje a částečně se překrývá s úpravou rovnosti a zákazu diskriminace v oblasti základních práv. Jde vlastně o konkretizaci práva na rovnost.	Z	Neakceptováno - ROZPOR. Z připomínky Českomoravské konfederace odborových svazů (obsahově jde o tutéž připomínku uplatněnou Ministerstvem práce a sociálních věcí, jež byla předmětem rozporu při předložení návrhu věcného záměru vlády) vyplývá, že zástupci ČR přislíbili vytvořit

	Antidiskriminační právo je proto třeba vymezit jako oblast, v jejímž rámci se jednotlivec může dovolat práva na rovné zacházení a ochranu před diskriminací na základě podezřelých kritérií (potenciální diskriminační znak). Podezřelá kritéria rozlišování jsou taková, která jsou způsobilá zasáhnout do lidské důstojnosti a mohou bránit příslušníkům určité skupiny osob s konkrétní charakteristikou plně se zapojit do života společnosti. Z toho plyne, že vždy jde o osobu nebo skupinu osob, která je ve společnosti minoritní a zranitelná (proto má být chráněna). <u>Zákaz diskriminace směřuje proti jednání, které rozlišuje nikoliv na základě individuálních charakteristik člověka, ale na základě jeho příslušnosti k určité skupině (tj. na základě generalizace, předsudků a stereotypů), přičemž příslušnost k této skupině není volně změnitelná (typicky rasa, etnikum, pohlaví, zdravotní postižení), nebo je změnitelná jen s výhradou, tj. obtížněji, jen za určitých okolností a z velmi pádných důvodů, ne mnohokrát za život (víra, náboženství). Je tedy zakázáno rozlišování na základě zpravidla „tradičních důvodů“, jako je rasa nebo pohlaví, ale i z důvodů historicky novějších (např. světový názor), které jsou však stále svým způsobem imanentně a trvale spjaty s osobností konkrétního člověka, nositele tohoto diskriminačního znaku.</u> Nelze zároveň pominout, že v antidiskriminačním zákoně je výčet zakázaných důvodů užší než v Listině základních práv a svobod, a jde o výčet uzavřený. Přestože oznamovatelé budou zřejmě ve společnosti minoritou (což je jediná věc, která je přibližuje	v antidiskriminačním zákoně širší výčet diskriminačních důvodů, tj. min. doplnit to, co bylo předmětem právní úpravy § 1 odst. 4 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce a § 4 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, před změnou provedenou zákonem č. 367/2011 Sb. (zákaz diskriminace z důvodu pohlaví, sexuální orientace, rasového nebo etnického původu, národnosti, státního občanství, sociálního původu, rodu, jazyka, zdravotního stavu, věku, náboženství či víry, majetku, manželského a rodinného stavu nebo povinností k rodině, politického nebo jiného smýšlení, členství a činnosti v politických stranách nebo politických hnutích, v odborových organizacích nebo organizacích zaměstnavatelů). Předkladatel je toho názoru, že oznamování dle navrhovaného zákona není o nic víc subjektivní než například členství a činnost v politických stranách nebo politických hnutích, případně manželský stav. I tyto dva příklady jsou povahy subjektivní než objektivní. Tak jako je třeba chránit například svobodu náboženského vyznání, je třeba chránit i odvahu oznámit skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin.
--	---	---

	k antidiskriminačnímu zákonu), je nutné si uvědomit, že oznámení trestného činu je v některých případech právní povinností, jindy je spíše povinností morální. Nemělo by být tedy vnímáno jako zásah do důstojnosti člověka (což je podstata ochrany dle antidiskriminačního práva). <u>U oznámení trestného činu se pak v žádném případě nejedná o charakteristický znak nějakého člověka nebo skupiny lidí, a už vůbec ne znak trvalý, který zasluhuje ochrany podle antidiskriminačního zákona. Tento „quasidůvod“ se tedy od stávajících „zakázaných důvodů“ svou povahou zásadně odlišuje, a celou dosavadní koncepci zákona narušuje.</u> Nepromyšlenost novely a neprovázání nového diskriminačního důvodu s novou oblastí vyplývá i z důvodové zprávy (str. 19), kde je například uvedeno, že „[p]o konzultaci s některými odborníky na danou oblast pracovního práva byla <u>oblast oznamování trestné činnosti</u>² pojata jako <u>přímá diskriminace, jelikož se zjevně nemůže jednat o tzv. nepřímou diskriminaci podle § 3 antidiskriminačního zákona.</u>“ V této souvislosti poukazují na to, že ustanovení § 3 odst. 1 antidiskriminačního zákona rozumí „[n]epřímou diskriminací... takové jednání nebo opomenutí, kdy na základě zdánlivě neutrálního ustanovení, kritéria nebo praxe je z některého z důvodů uvedených v § 2 odst. 3 osoba znevýhodněna oproti ostatním.“ Bez jasného vyčlenění nového diskriminačního důvodu (oznamovatel) z definice nepřímé diskriminace, jakož i z dalších forem diskriminace, je tedy <i>de iure</i> možné nepřímo diskriminovat i z tohoto důvodu. Uvedený příklad	Z	Částečně akceptováno. Text byl upraven.
--	--	---	--

² Měl navrhovatel na mysli novou chráněnou oblast života?

	názorně ilustruje, že dopady nové právní úpravy budou jiné, než navrhovatel předpokládal. Důsledky zařazení nové věcné oblasti a nového diskriminačního důvodu do antidiskriminačního zákona považují za neuvážené a nežádoucí.		
Krajský úřad Ústeckého kraje	Ústecký kraj s předloženým návrhem nesouhlasí. Navrhuje např. následující úpravu návrhu zákona: <i>„V § 2 se vkládá nový odstavec 4, který zní:</i> <i>„Přímou diskriminací je také jednání, kdy je s oznamovatelem skutečností, nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, zacházeno méně příznivě než s jinými osobami.</i> <i>Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.“</i> Z výše uvedeného důvodu Ústecký kraj požaduje i upravení textu příslušných částí důvodové zprávy, i doplnění návrhu zákona o ochraně pouze těch oznamovatelů, kteří jednají v dobré víře a z opodstatněných důvodů. <u>Odůvodnění:</u> Navrhovaná úprava v konsolidovaném znění odst. 3 je příliš komplikovaná, málo srozumitelná a umožňující více výkladů (má-li být s oznamovatelem zacházeno stejně jako s jinou osobou ve srovnatelné situaci, je možný výklad, že s oznamovatelem má být zacházeno jako s jiným oznamovatelem, čehož předkladatel jistě nechtěl dosáhnout). To ovšem není hlavní důvod	Z	Neakceptováno - vysvětleno. Na základě připomínky zaslané Kanceláří veřejného ochránce práv nelze označit diskriminaci <i>na základě oznámení skutečností, že byl spáchán trestný čin</i>, jen jako diskriminaci přímou. Kancelář veřejného ochránce práv v tomto ohledu uvádí, že <i>bez jasného vyčlenění nového diskriminačního důvodu (oznamovatel) z definice nepřímé diskriminace, jakož i z dalších forem diskriminace, je tedy de iure možné nepřímo diskriminovat i z tohoto důvodu.</i> Návrh zákona výslovně nestanoví požadavek dobré víry, neboť oznámení orgánům činným v trestním řízení spadá pod oblast veřejného práva, která s tímto soukromoprávním institutem nepracuje. To však neznamena, že by tento návrh poskytoval v případě, pokud by oznamovatel záměrně uvedl nepravdivé údaje s úmyslem poškodit druhé osoby, takové osobě ochranu. Důvodová zpráva proto na str. 7 výslovně uvádí, že <i>v rámci zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), jsou však již dnes skutkové podstaty pomluvy nebo křivého obvinění ukotveny, které by měly dopadat na ty, kteří by zneužili tohoto nového institutu.</i> Stejně tak je možno podat žalobu na ochranu osobnosti dle § 11 an. občanského zákoníku. Z uvedeného důvodu je nadbytečné

	navrhované změny. Hlavním důvodem k navržené změně je zvláštní část důvodové zprávy k návrhu zákona č. 198/2009 Sb. která k ustanovení § 2 mimo jiné uváděla (a i nadále bude uvádět), že „<i>V odstavci 3 definujícím přímou diskriminaci vycházejí diskriminační důvody přímo z příslušných směrnic upravujících rovné zacházení. Přímá diskriminace z těchto důvodů nepřipouští jen obecné věcné odůvodnění rozdílného zacházení. Věcné odůvodnění je možné jen v rozsahu konkrétních výjimek ze zásady rovného zacházení, jejichž okruhy směrnice konkretizují.</i>“		do návrhu zákona, pokud by to bylo vůbec vhodné s ohledem na výše uvedený aspekt používání slova „dobrá víra“ v soukromém právu, zpracovat požadovaný dovětek.
--	--	--	---

	Ochrana oznamovatelů ovšem nevychází v žádném případě přímo z příslušných směrnic (tedy směrnic 2000/43/ES, 2000/78/ES a 76/207/EHS ve znění směrnice 2002/73/ES) – zavedení ochrany oznamovatelů je rozhodnutím ČR (či příslušných osob). Zavedení této ochrany není ale ani realizací doporučení OECD z března 2013, jak uvádí důvodová zpráva na str. 13. OECD ve své zprávě z 3. fáze implementace konvence OECD proti korupci v ČR podle našich znalostí pouze uvádí, že doporučuje (viz str. 58 bod 11 uvedené zprávy), aby ČR započala s uskutečňováním svých vlastních záměrů k ochraně před diskriminačním či disciplinárním jednáním ve veřejném i soukromém sektoru vůči oznamovatelům jednajícím v dobré víře a z opodstatněných důvodů. Tyto vlastní záměry jsou uvedeny na str. 46 v bodu 161 zprávy – a předložený návrh zákona tyto vlastní záměry realizuje. Předložený návrh ovšem neřeší pouze ochranu oznamovatelů jednajících v dobré víře a z opodstatněných důvodů – řeší ochranu kteréhokoli oznamovatele bez ohledu na to, zda jedná v dobré víře a z opodstatněných důvodů, či nikoliv.	Z	Vysvětleno. Jak již bylo uvedeno výše, návrh zákona výslovně nestanoví požadavek dobré víry, neboť oznámení orgánům činným v trestním řízení spadá pod oblast veřejného práva, která s tímto soukromoprávním institutem nepracuje. To však neznamena, že by tento návrh poskytoval v případě, pokud by oznamovatel záměrně uvedl nepravdivé údaje s úmyslem poškodit druhé osoby, takové osobě ochranu. Důvodová zpráva proto na str. 7 výslovně uvádí, že <i>v rámci zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), jsou však již dnes skutkové podstaty pomluvy nebo křivého obvinění ukotveny, které by měly dopadat na ty, kteří by zneužili tohoto nového institutu.</i> Stejně tak je možno podat žalobu na ochranu osobnosti dle § 11 an. občanského zákoníku. Z uvedeného důvodu je nadbytečné do návrhu zákona, pokud by to bylo vůbec vhodné s ohledem na výše uvedený aspekt používání slova „dobrá víra“ v soukromém právu, zapracovat požadovaný dovětek.
<u>K čl. I bodu 3 - § 2 odst. 6</u>			
Ministerstvo financí	V doplňovaném odstavci 6 vypustit čárky za slovy „voják z povolání“ a před slovem „dozví“.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Navrhujeme v úvodní části bodu 3 slova „ za odstavec 5“ vypustit.	D	Akceptováno. Text byl upraven.

Ministerstvo spravedlnosti	Navrhujeme slovo „jiný“ nahradit slovem „některý“. Z navržené formulace by mohlo být dovozeno, že oznamovatel musí přesně konkretizovat zaměstnance zaměstnavatele, což by podle názoru Ministerstva spravedlnosti nebylo, vzhledem ke smyslu a účelu navrhované právní úpravy, žádoucí. Připomínka platí obdobně pro: čl. I bod 1, čl. II bod 3, čl. IV bod 1 a 2 a čl. V bod 1 a 2. Dále se domníváme, že navržené ustanovení v části spáchání trestného činu zaměstnavatelem nebude aplikovatelné, pokud bude zaměstnavatelem Česká republika nebo územně samosprávný celek při výkonu veřejné moci. Česká republika a územně samosprávný celek při výkonu veřejné moci nejsou podle § 6 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, trestně odpovědné. Z hlediska systematiky zákona doporučujeme navrhovaný odstavec 6 přesunout před odstavec 3. Domníváme se, že je legislativně vhodnější nejprve definovat pojem oznamovatele, který je až následně užíván v textu zákona.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Ministerstvo zdravotnictví	Doporučujeme za slovo „dozví“ doplnit slova „o skutečnostech nasvědčujících tomu“. Znění navrhované předkladatelem stírá hypotetičnost daných skutků, kdy oznamovatel má pouhé podezření, ale nikoli jistotu, že osoba, vůči níž oznámení směřuje, se skutku dopustila. Domníváme se, že v pojmovém vymezení jde právě o vyvážené zakotvení znaku reálné pravděpodobnosti („skutečnosti nasvědčující“). Na druhé straně lze stěží připustit, že zákon bude poskytovat	D	Akceptováno. Text byl upraven.

	ochranu původci oznámení, které nebude opřeno o reálná fakta (viz bod 1).		
Úřad vlády ČR – Odbor kompatibility	V návrhu ustanovení nového odstavce 6 § 2 zákona o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a návrhu ustanovení nového písmene d) § 133a občanského soudního řádu <u>doporučujeme mezi slovy poměrem a dozví vypustit čárku</u>	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Krajský úřad Ústeckého kraje	<i>Ústecký kraj s navrhovaným zněním nesouhlasí a požaduje provést úpravu.</i> S navrhovaným zněním nesouhlasíme a požadujeme úpravu, kterou ale nejsme schopni konkrétně navrhnout, protože z návrhu změny zákona a znění obecné i zvláštní části důvodové zprávy není možno jednoznačně pochopit záměr předkladatel návrhu. Úpravou textu by např. mohlo být nahrazení textu „člen orgánu, který má vztah k tomuto zaměstnavateli“ textem „člen orgánu zaměstnavatele“ apod. a podrobněji vysvětlit v důvodové zprávě. <u>Odůvodnění:</u> Důvodová zpráva v nás vzbudila dojem, že předkladatel návrhu chce řešit ochranu práv oznamovatelů trestných činů (podání trestního oznámení či podnětu na Policii České republiky, resp. policejnímu orgánu či státnímu zastupitelství, při podezření z trestné činnosti kolegy či nadřízeného) v souvislosti s pracovním vztahem či služebním poměrem oznamovatele, o nichž se oznamovatel dozví v souvislosti s pracovním vztahem či služebním poměrem, pokud jsou v souvislosti s jeho oznámením trestné činnosti narušována ze strany	Z	Vysvětleno. Člen orgánu, který má vztah k (tomuto) zaměstnavateli, je v návrhu zákona uveden na základě návrhu změn uvedených ve stanovisku Legislativní rady vlády (č.j.1032/2012). Legislativní rada vlády zde (s. 3) upozorňuje, že v normativním textu je třeba vymezit <i>základní pojmy s přihlédnutím k tomu, že veřejní funkcionáři, vůči nimž může oznámení také směřovat (hejtmani, ministři, členové zastupitelstev apod.), nejsou v pracovním poměru.</i> Z výše uvedeného důvodu byla množina subjektů oproti věcnému záměru rozšířena, a to tak, aby byl splněn požadavek Legislativní rady vlády. Je však třeba si uvědomit, že má zákon poskytovat ochranu osobě, které hrozí případná diskriminace na základě toho, že oznámila orgánům činným v trestním řízení podezření ze spáchání trestného činu, k němuž došlo za podmínek stanovených v návrhu zákona. K délce případného trestního stíhání je třeba uvést, že vedle zásady rychlosti a stanovení lhůt upravuje trestní řád i pravidla pro zahájení trestní stíhání, neboť trestní stíhání může být dle trestního řádu zahájeno tehdy, pokud <i>prověřováním podle § 158 zjištěné a odůvodněné</i>

	jeho zaměstnavatele. Oznamovatel má mít vazbu přímo na konkrétního zaměstnavatele. Nelze se tedy domáhat ochrany v případě, kdy zaměstnanec konkrétního zaměstnavatele podá oznámení na zaměstnavatele, vůči němuž není v pracovním vztahu nebo služebním poměru. Podle zvláštní části důvodové zprávy v odst. 5 uvádí: „Množina subjektů, vůči nimž může oznámení směřovat, je téměř totožná s množinou subjektů, kteří mohou podat oznámení. Tato množina byla na základě stanoviska Legislativní rady vlády doplněna o člena orgánu, neboť původní návrh, který byl obsahem věcného záměru, nezahrnoval mezi subjekty, jejichž domnělá trestná činnost může být předmětem oznámení, veřejné funkcionáře, tj. například hejtmana, ministra, člena zastupitelstva územního samosprávného celku atp., tedy osoby, které nejsou ani v pracovním, ani ve služebním poměru a které do své funkce buď zvoleny, nebo jsou do ní jmenovány. Členem orgánu se však rozumí i členové orgánů společností nebo členové orgánů státních podniků, jako je například dozorcí rada, správní rada státního podniku atp.“. Při zachování navrhovaného znění, s přihlédnutím k obrácení důkazního břemene, bude moci docházet ke zcela nesmyslným oznámením. U územního samosprávného celku nemá hejtman ani starosta v zásadě žádné rozhodovací pravomoci, totéž platí i o konkrétním členu zastupitelstva. Rozhodovací pravomoci mají kolektivní orgány územního samosprávného celku, kterými jsou rada či zastupitelstvo. Podle předkládaného návrhu by ovšem mohl podat oznámení skutečností,	<i>skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba, rozhodne policejní orgán neprodleně o zahájení trestního stíhání této osoby jako obviněného, pokud není důvod k postupu podle § 159a odst. 2 a 3 nebo § 159b odst. 1. Výrok usnesení o zahájení trestního stíhání musí obsahovat popis skutku, ze kterého je tato osoba obviněna, aby nemohl být zaměněn s jiným, zákonné označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován; obviněný musí být v usnesení o zahájení trestního stíhání označen stejnými údaji, jaké musí být uvedeny o osobě obžalovaného v rozsudku (§ 120 odst. 2). V odůvodnění usnesení je třeba přesně označit skutečnosti, které odůvodňují závěr o důvodnosti trestního stíhání.</i> To znamená, že český právní řád stanoví takové postupy orgánů činných v trestním řízení, aby riziko poškození pověsti jakékoliv osoby bylo co nejmenší. Hejtman či starosta je sice „pouhým“ členem kolektivního orgánu, ale praxe už mnohokrát ukázala, že jejich vliv (alespoň neformální) je značný. Proto je třeba upravit i ty případy, kdy se zaměstnanec územního samosprávného celku dozví v souvislosti se svou činností o trestné činnosti volených zástupců a tuto oznámí, neboť za to bývá mnohdy v pracovněprávním vztahu diskriminován ze strany vedoucího úřadu (tajemník, ředitel), který zodpovídá za svou činnost starostovi/hejtmanovi. Pokud takováto situace nastává, je dle předkladatele legitimní, aby se poškozený zaměstnanec/úředník mohl soudně bránit, přičemž ať zaměstnavatel (územní samosprávný celek) prokáže,
--	--	--

	nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin např. proti konkrétnímu členu zastupitelstva kraje zaměstnanec úřadu regionální rady regionu soudržnosti, a to jen proto, že je členem zastupitelstva kraje (tedy orgánu), které má vztah k jeho zaměstnavateli; tento člen zastupitelstva sice nemůže sám o ničem rozhodnout, ale musel by orgánům činným v trestním řízení díky obrácenému důkaznímu břemeni dokazovat, že s danou věcí nemá nic společného, jednání orgánu se vůbec nezúčastnil, případně zúčastnil, ale díky výsledku hlasování jeho hlas (pro či proti) žádným způsobem výsledek hlasování neovlivnil. Při délkách soudního jednání by byla pověst příslušného člena zastupitelstva poškozena bezpochyby tak, že by neměl šanci ucházet se o zvolení v dalších volbách, protože by soudní jednání nebylo ukončeno a voliči by trestně stíhaného uchazeče s největší pravděpodobností nevolili.		že uplatněný postih (výpověď, odebrání osobního ohodnocení, přeložení na jinou práci...) byl adekvátní a neměl vztah k oznámení podanému zaměstnancem/úředníkem.
<u>Nad rámec navrhovaných změn k antidiskriminačnímu zákonu</u>			
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Doporučujeme zvážit v antidiskriminačním zákoně nahrazení slov „Evropská společenství“ slovy „Evropská unie“ a zároveň upozorňujeme, že řada uvedených směrnic Evropské unie již pozbyla platnosti (viz § 1 odst. 1 zákona).	D	Akceptováno částečně. Byl přidán nový bod, který § 1 odst. 1 dá do souladu s platným stavem. Revizi směrnic však předkladatel ponechá na rozsáhlejší novelizaci antidiskriminačního zákona, neboť § 1 odst. 1 není jediným ustanovením, do něhož se promítají evropské směrnice.
Část druhá – Změna občanského soudního řádu			
<u>K čl. II bodům 2 a 3 - § 133a</u>			

Česká národní banka	V § 133a písm. d) občanského soudního řádu doporučujeme navržené ustanovení upravit takto: „d) na základě oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, osobou, která se jako zaměstnanec v souvislosti se svým pracovněprávním vztahem nebo služebním poměrem, dozví, že se takového jednání mohl dopustit její jeho zaměstnavatel, jiný zaměstnanec zaměstnavatele anebo člen orgánu nebo jiná právnická nebo fyzická osoba, kterýá má vztah k tomuto zaměstnavateli, dopustil jednání, které by mohlo naplnit skutkovou podstatu trestného činu“ <i>Odůvodnění:</i> Oznamovatel může být postihován i z důvodu oznámení trestného činu osobou, která je se zaměstnavatelem ekonomicky nebo jinak spjatá. Není důvod rozlišovat míru ochrany podle toho, zda se oznámení týká přímo zaměstnavatele nebo další osoby.	Z	Neakceptováno - vysvětleno. Požadavek České národní banky jde nad rámec schváleného věcného záměru, proto není možné mu vyhovět. S odkazem na vypořádání obecné připomínky České národní banky nelze ani v tomto případě akceptovat návrh legislativní změny, byť předkladatel za něj děkuje, neboť není vyloučeno, že by mohl být v budoucnu využit.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Navrhujeme bod 2 formulovat takto: „2. V § 133a se na konci písmene c) tečka nahrazuje slovem „nebo“ a doplňuje se písmeno d), které zní: „d) na základě oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, osobou, která se jako zaměstnanec v souvislosti se svým pracovněprávním vztahem nebo služebním poměrem, dozví, že se jeho zaměstnavatel, jiný zaměstnanec zaměstnavatele nebo člen orgánu, který má vztah k tomuto zaměstnavateli, dopustil jednání, které by mohlo naplnit skutkovou podstatu trestného činu,“. Vzhledem k výše uvedenému pak navrhujeme bod 3 zrušit.	D	Neakceptováno. Písmeno c) nekončí tečkou, ale čárkou. Připomínkové místo pravděpodobně vycházelo z ASPI, které nezaznamenává toto ustanovení graficky správně.

Ministerstvo zdravotnictví	Navrhované doplnění § 133a je nedostatečně srozumitelné. Proto doporučujeme upravit text např. v tomto znění: <i>„d) na základě oznámení osobou, která se jako zaměstnanec v souvislosti se svým pracovněprávním vztahem nebo služebním poměrem dozví o skutečnostech nasvědčujících tomu, že se její zaměstnavatel, jiný zaměstnanec zaměstnavatele nebo člen orgánu, který má vztah k tomuto zaměstnavateli, dopustil jednání, které by mohlo naplnit skutkovou podstatu trestného činu,“.</i>	D	Akceptováno. Text byl upraven dle požadavku Ministerstva spravedlnosti.
Úřad vlády ČR – Odbor kompatibility	V návrhu ustanovení nového písmene d) § 133a občanského soudního řádu <u>doporučujeme mezi slovy čin a osobou vypustit čárku.</u>	D	Částečně akceptováno. Text byl upraven dle připomínky Ministerstva zdravotnictví. Pokud by však byla čárka odstraněna, znělo by ustanovení ... <i>oznámení ...</i> , že byl spáchán trestný čin osobou, která se ... <i>dozví....</i> To znamená, že ustanovení nedávalo smysl, neboť první část takto navrhovaného ustanovení by upravovala oznamování vlastní trestné činnosti, což připomínkové místo zcela jistě nezamýšlelo.
Hlavní město Praha	V čl. II v úvodní části je ve výčtu právních předpisů dvakrát uveden zákon č. 186/2011 Sb.; zákon č. 147/2012 Sb. doporučujeme zařadit za zákon č. 470/2011 Sb.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Kancelář veřejného ochránce práv	<u>K čl. II, body 1, 2, 3</u> Domnívám se, že procesní úprava přenosu důkazního břemene v soudním řízení dle ust. § 133a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, by dílčí úpravou textu tohoto ustanovení	Z	Neakceptováno. Ochrana oznamovatele nespočívá jen v obrácení důkazního břemene, ale i v ostatních možnostech, které uvádí antidiskriminační zákon v § 10, tj. <i>právo se u soudu zejména domáhat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění.</i> A dále pak

	nevyžadovala nutně zásah do antidiskriminačního zákona (nikoli ovšem v navržené podobě). Jinými slovy, jde-li toliko o zajištění přenosu důkazního břemene (bez vázanosti na konkrétní právní předpis), lze toto provést níže předestřenou formou, aniž by bylo nutné jakkoliv měnit antidiskriminační zákon, přičemž právní úprava ochrany oznamovatelů tak může být zahrnuta do vhodnějších právních předpisů (viz výše), či přijata jako samostatná. V návěti první věty tohoto ustanovení lze např. doplnit text in fine zhruba v tomto smyslu: <i>Pokud žalobce uvede před soudem skutečnosti, ze kterých lze dovodit, že ze strany žalovaného došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci nebo že s ním žalovaný zacházel nepříznivě proto, že byl v postavení oznamovatele apod.,</i>“ s tím, že pod písmenem d) bude následně uvedeno: <i>„Žalovaný je povinen rovněž dokázat, že nezacházel nepříznivě s osobou oznamovatele na základě...“</i> (dále již text dle návrhu zákona - viz shora).		<i>právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.</i>
K Čl. II bod 3.			
Ministerstvo financí	V doplňovaném písmenu d) vypustit čárku před slovem „dozví“.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
K čl. III – Přechodné ustanovení			
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Doporučujeme zvážit formulaci přechodného ustanovení, tak aby byla zohledněna pouze změna provedená v § 133a novelou občanského soudního řádu. Navrhované znění přechodného ustanovení	D	Akceptováno. Text byl upraven.

	se nesnaží vyřešit pouze procesní změny obsažené v § 133a návrhu zákona, ale svým rozsahem se dotýká všech řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti návrhu zákona, a to bez ohledu na skutečnost, že novely občanského soudního řádu, které již nabyly účinnosti, prostřednictvím přechodných ustanovení zakotvily pro některé typy řízení postup podle dosavadních právních předpisů.		
Ministerstvo zemědělství	Doporučuji uvést přechodné ustanovení do souladu s Čl. 51 odst. 2 Legislativních pravidel vlády – použít pouze slovní označení zákona, neboť se odkazuje na celý tento zákon.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Bezpečnostní informační služba	V přechodných ustanoveních výše uvedených částí návrhu zákona doporučujeme vždy za slovo „nabytí“ vložit slovo „účinnosti“.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Část třetí - Změna zákona o vojácích z povolání			
<u>Obecně</u>			
Ministerstvo zdravotnictví	Pokud jde o vojáky z povolání a příslušníky ozbrojených sborů, postrádáme v materiálu zhodnocení a příp. zpracování souvislostí učiněného oznámení ohledně ustanovení, která se týkají zproštění výkonu služby, je-li voják/příslušník ozbrojeného sboru podezřelý ze spáchání trestného činu, ať už za podmínek § 40 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb, ve znění pozdějších předpisů nebo podle § 9 zákona č. 221/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.	D	Vzato na vědomí.

K Čl. IV, bod 2			
Ministerstvo financí	Doporučujeme provést jazykovou úpravu nově doplňovaného písmene o), jehož text (zejména slova „má služební orgán za prokázané, pokud v řízení nevyšel najevo opak“) příliš nenavazuje na úvodní text § 145 odst. 1 („V řízeních ve věcech služebního poměru se rozhoduje o:“)	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Ministerstvo obrany	Požadujeme, aby doplňovaný text zněl takto: „dále je zakázána diskriminace vojáka z důvodu oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin nadřízeným, jiným zaměstnancem nebo vojákem anebo členem orgánu, který má vztah k výkonu jeho služby, o němž se dozvěděl v souvislosti se svým služebním poměrem.“. <i>Odůvodnění: Z právního hlediska vykonává skutečně voják z povolání závislou činnost a je zaměstnancem zaměstnavatele, byť ve veřejnoprávním vztahu. Z hlediska pojmosloví užívaného v novelizovaném zákoně o vojácích z povolání však nepovažujeme za vhodné pojem zaměstnavatel v § 2 použít. Upravený text v systematické části zákona plně obsahově odpovídá původnímu textu.</i>	Z	Akceptováno. Text byl upraven.
Ministerstvo průmyslu a obchodu	Doporučujeme prověřit, zda je správné spojovat zákaz diskriminace s tím, že voják se informace o páchání trestní činnosti dozvěděl v rámci výkonu služebního poměru (... „dále je zakázána diskriminace vojáka z důvodu oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin... a o němž se dozvěděl v souvislosti se svým služebním poměrem.“). Obdobná	D	Akceptováno. Text byl upraven.

	připomínka se týká též části čtvrté.		
Ministerstvo spravedlnosti	Domníváme se, že navržené ustanovení v části spáchání trestného činu zaměstnavatelem nebude aplikovatelné. Zaměstnavatelem vojáků z povolání je Česká republika, která není podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, trestně odpovědná. Připomínka platí obdobně pro: čl. IV bod 2 a čl. V bod 1 a 2.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Ministerstvo vnitra	Domníváme se, že toto ustanovení je formulováno chybně, neboť nenavazuje na úvodní část § 145 odst. 1 (pokud by navrhované ustanovení bylo umístěno samostatně, pak by jeho znění dávalo smysl). Požadujeme tedy ustanovení přeformulovat v návaznosti na jeho úvodní část, a to například takto: „(1) V řízení ve věcech služebního poměru se rozhoduje o o) tom, zda voják byl přímo nebo nepřímo diskriminován na základě oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin jeho zaměstnavatelem, jiným zaměstnancem zaměstnavatele nebo vojákem anebo členem orgánu, který má vztah k tomuto zaměstnavateli, a o němž se dozvěděl v souvislosti se svým služebním poměrem; tvrzené skutečnosti má služební orgán za prokázané, pokud v řízení nevyšel najevo opak.“	Z	Akceptováno. Text byl upraven.

K čl. IV bodu 2 - § 145 odst. 1

Ministerstvo financí	Doporučujeme provést jazykovou úpravu nově doplňovaného písmene o), jehož text (zejména slova „má služební orgán za prokázané, pokud v řízení nevyšel najevo opak“) příliš nenavazuje na úvodní text § 145 odst. 1 („V řízeních ve věcech služebního poměru se rozhoduje o:“)	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Ministerstvo obrany	Požadujeme, aby text novelizačního bodu zněl takto: „V § 145 se doplňuje odstavec 4, který zní: (4) Je-li v řízení posuzována vojákem tvrzená skutečnost, že byl přímo nebo nepřímo diskriminován na základě svého pohlaví, národnosti, rasy nebo z důvodu oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin nadřízeným, jiným zaměstnancem nebo vojákem anebo členem orgánu, který má vztah k výkonu jeho služby, o němž se dozvěděl v souvislosti se svým služebním poměrem, má ji služební orgán za prokázanou, pokud v řízení nevyšel najevo opak.“ Odůvodnění: Původně navrhovaná úprava zařazením nového písmene o) by odporovala systematické právního předpisu. „Obrácené důkazní břemeno“ považujeme za čistě procesní normu použitou v postupu vedoucím k vydání rozhodnutí. Odstavec 1 § 145 však obsahuje demonstrativní výčet oblastí, ve kterých je vydáváno rozhodnutí. O skutečnosti tvrzené vojákem (oznamovatelem) se nebude nikdy rozhodovat samostatně zvláštním rozhodnutím, ale půjde o postup pro hodnocení důkazů v jakémkoli případě řízení ve věcech služebního	Z	Akceptováno. Text byl upraven.

	<i>oměru obecně, tedy ve všech případech uvedených v odstavci 1 § 145, ale i odstavci 1 § 145a. Zařazení textu do samostatného odstavce tak bude vhodnější. Navržený text zahrnuje navíc i ostatní případy, kde se podle práva EU má použít institut obráceného důkazního břemene. V řízení ve věcech služebního poměru tak chybí účinná právní norma zabezpečující implementaci práva EU.</i>		
Ministerstvo vnitra	a) Doporučujeme zvážit zrušení novelizačního bodu 2 z těchto důvodů: Navržené písmeno o) rozšiřuje předmět řízení ve věcech služebního poměru o projednání přímé či nepřímé diskriminace z důvodu oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin v návrhu zákona uvedenými subjekty a zcela nevhodně toto rozšíření předmětu řízení ve věcech služebního poměru kombinuje s právní úpravou tzv. „obraceného důkazního břemene“. Navrhujeme, aby se předkladatel držel textu uvedeného v důvodové zprávě k návrhu zákona, že inspirací pro něj byla úprava podle § 180 odst. 3 zákona č. 361/2003 Sb., a věnoval zakotvení „obraceného důkazního břemene“ zvláštní odstavec, např. v rámci § 144 zákona č. 221/1999 Sb. Považujeme za zcela nekonceptní vztahovat „obracené důkazní břemeno“ pouze k diskriminaci z důvodů oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin v návrhu zákona uvedenými subjekty s ohledem na skutečnost, že v § 2 odst. 3 zákona č. 221/1999 Sb. je zakázána diskriminace též z dalších důvodů, pro které ovšem nebude možné „obracené důkazní břemeno“ uplatnit.	D	Akceptováno. Text byl upraven dle návrhu Ministerstva obrany.

	V případě, že nebude postupováno podle písmene a) připomínky, doporučujeme variantně postupovat podle písmene b) připomínky. b) Navrhujeme úvodní část novelizačního bodu 2 formulovat takto: „2. V § 145 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno o), které zní:“.		
Ministerstvo zdravotnictví	Nově navrhované písmeno o) gramaticky nenavazuje na návěti § 145 odst. 1 zákona o vojácích z povolání, které zní: „V řízení ve věcech služebního poměru se rozhoduje o...“. Ustanovení je tak nesrozumitelné a matoucí. Materiál obsahuje nesrovnalosti mezi navrhovaným paragrafovým zněním a odůvodněním zvláštní části (str. 22), pokud jde o sledovaný záměr a jeho právní výraz. Doporučujeme proto, aby navrhovaný text byl do ustanovení doplněn jako nový odstavec 2 ve znění: <i>„Skutečnosti tvrzené o tom, že voják byl přímo nebo nepřímo diskriminován na základě oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin jeho zaměstnavatelem, jiným zaměstnancem zaměstnavatele nebo vojákem anebo členem orgánu, který má vztah k tomuto zaměstnavateli, a o němž se dozvěděl v souvislosti se svým služebním poměrem, má služební orgán za prokázané, pokud v řízení nevyšel najevo opak.“</i>.	D	Částečně akceptováno. Text byl upraven dle návrhu Ministerstva obrany.
Úřad vlády ČR – Odbor kompatibility	Navrhované znění ustanovení nedává smysl. <u>Doporučujeme text návrhu upravit.</u>	D	Akceptováno. Text byl upraven.

K čl. V – Přechodné ustanovení			
Ministerstvo obrany	Text doporučujeme upravit takto: „Řízení, která nebyla pravomocně skončena do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“. Odůvodnění: <i>Jde o přesnější vyjádření právní normy.</i> Tuto připomínku považujeme za doporučující.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Doporučujeme zvážit formulaci přechodného ustanovení, tak aby byla zohledněna pouze změna provedená návrhem zákona ve vztahu k zavedení „obráceného důkazního břemene“. Přechodné ustanovení se nesnaží vyřešit pouze procesní změny ve vztahu k zavedení „obráceného důkazního břemene“, ale svým rozsahem se dotýká všech řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti návrhu zákona, a to bez ohledu na skutečnost, že novela zákona č. 221/1999 Sb. (zákon č. 122/2012 Sb.), která již nabyla účinnosti, prostřednictvím přechodných ustanovení zakotvila pro řízení ve věcech služebního poměru postup podle zákona č. 221/1999 Sb. ve znění účinném do dne nabytí její účinnosti. Široká formulace ustanovení tak povede k tomu, že řízení, která nebyla pravomocně skončena, budou s účinností návrhu zákona dokončena podle jiných procesních postupů, než bylo autorem novely č. 122/2012 Sb. zamýšleno.	D	Akceptováno. Text byl upraven.

Část čtvrtá – Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů			
Čl. VI bodu 1 - § 77 odst. 2			
Ministerstvo financí	Upozorňujeme na skutečnost, že zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, pojmy „zaměstnavatel“ a „zaměstnanec“ nepoužívá, hovoří pouze o bezpečnostním sboru a jeho příslušníku. Zaměstnavatelem je v případě příslušníků bezpečnostního sboru stát, který nemůže být pachatelem trestného činu. Pojmy „zaměstnavatel“ a „zaměstnanec“ jsou pojmy, které jsou používány v souvislosti s pracovním poměrem podle zákoníku práce. Právní vztahy zaměstnanců v pracovním poměru nejsou předmětem zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. V kontextu zákona pojednávajícího o služebním poměru je použití těchto pojmů nevhodné. Doporučujeme proto upravit text bodů 1 a 2 takto: „1. V § 77 odst. 2 se na konci věty první doplňují slova „; dále je zakázána diskriminace příslušníka z důvodu oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin <i>jiným příslušníkem bezpečnostního sboru, služebním funkcionářem bezpečnostního sboru nebo zaměstnancem bezpečnostního sboru</i>, vojákem z povolání anebo členem orgánu, který má vztah k tomuto bezpečnostnímu sboru, a o němž se dozvěděl v souvislosti se svým služebním poměrem“.	Z Akceptováno. Text byl upraven ve smyslu připomínky.	
	Z Akceptováno. Text byl upraven ve smyslu připomínky.		
Čl. VI bodu 2 - § 180 odst. 3			

Část čtvrtá – Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů			
Čl. VI bodu 1 - § 77 odst. 2			
Ministerstvo financí	Upozorňujeme na skutečnost, že zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, pojmy „zaměstnavatel“ a „zaměstnanec“ nepoužívá, hovoří pouze o bezpečnostním sboru a jeho příslušníku. Zaměstnavatelem je v případě příslušníků bezpečnostního sboru stát, který nemůže být pachatelem trestného činu. Pojmy „zaměstnavatel“ a „zaměstnanec“ jsou pojmy, které jsou používány v souvislosti s pracovním poměrem podle zákoníku práce. Právní vztahy zaměstnanců v pracovním poměru nejsou předmětem zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. V kontextu zákona pojednávajícího o služebním poměru je použití těchto pojmů nevhodné. Doporučujeme proto upravit text bodů 1 a 2 takto: „1. V § 77 odst. 2 se na konci věty první doplňují slova „; dále je zakázána diskriminace příslušníka z důvodu oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin <i>jiným příslušníkem bezpečnostního sboru, služebním funkcionářem bezpečnostního sboru nebo zaměstnancem bezpečnostního sboru</i>, vojákem z povolání anebo členem orgánu, který má vztah k tomuto bezpečnostnímu sboru, a o němž se dozvěděl v souvislosti se svým služebním poměrem“.	Z Akceptováno. Text byl upraven ve smyslu připomínky.	
	Z Akceptováno. Text byl upraven ve smyslu připomínky.		
Čl. VI bodu 2 - § 180 odst. 3			

Ministerstvo financí	2. V § 180 odst. 3 se slova „národnosti nebo“ nahrazují slovy „národnosti,“ a za slovo „rasy“ se vkládají slova „nebo z důvodu oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin <i>jiným příslušníkem bezpečnostního sboru, služebním funkcionářem bezpečnostního sboru nebo zaměstnancem bezpečnostního sboru</i>, nebo vojákem z povolání anebo členem orgánu, který má vztah k tomuto <i>bezpečnostnímu sboru</i>, a o němž se dozvěděl v souvislosti se svým služebním poměrem,“. Obdobná připomínka se podle našeho názoru vztahuje i čl. IV, který rovněž pojmy „zaměstnavatel“ a „zaměstnanec“ nepoužívá.	Z	Akceptováno. Text byl upraven ve smyslu připomínky.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Navrhujeme nový diskriminační důvod zakotvit v § 180 odst. 3 takto: „2. V § 180 odst. 3 se za slovo „rasy“ vkládají slova „anebo z důvodu oznámení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin příslušníkem...“.	D	Částečně akceptováno. Text byl upraven.
Hlavní město Praha	V čl. VI je v úvodní části ve výčtu právních předpisů dvakrát uveden zákon č. 261/2007. Dále doporučujeme ve výčtu právních předpisů uvést zákony chronologicky, tj. takto: „...zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 169/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona	D	Akceptováno. Text byl upraven.

	č. 399/2012 Sb.“.		
<u>Čl. VII – Přechodné ustanovení</u>			
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Doporučujeme zvážit formulaci přechodného ustanovení, tak aby byla zohledněna pouze změna provedená předloženou novelou zákona.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Ministerstvo zemědělství	Doporučuji uvést přechodné ustanovení do souladu s Čl. 51 odst. 2 Legislativních pravidel vlády – použít pouze slovní označení zákona, neboť se odkazuje na celý tento zákon.		Akceptováno. Text byl upraven.
<u>Důvodová zpráva</u>			
Obecná část důvodové zprávy			
Obecně			
Ministerstvo práce a sociálních věcí	1. V důvodové zprávě je přes opakovaná upozornění Ministerstva práce a sociálních věcí na mnoha místech chybně označen pracovněprávní vztah jako pracovní. Požadujeme důslednou opravu.	Z	Akceptováno. Text byl upraven.
	2. Důvodová zpráva stejně jako předkládací zpráva zcela mimo rámec a vybraný směr věcného záměru používá v nevhodném kontextu termín „na pracovišti“. S ohledem na zásadní připomínku Ministerstva práce a sociálních věcí k předkládací zprávě žádáme o provedení změn tak, jak je výše uvedeno.	Z	Akceptováno. Text byl upraven.

	3. V části A bodu 1.4 je třeba slova „Kancelář veřejného ochránce práv“ nahradit slovy „Kancelář Veřejného ochránce práv“, v poslední větě bodu 5.1 je třeba upravit citaci zákona o vojácích z povolání a v poslední větě části B bodu 1 je třeba vypustit nadbytečnou zkratku „čl.“.	D Neakceptováno a vysvětleno. Předkladatel si je vědom toho, že zákon o Veřejném ochránci práv v § 7 odst. 2 užívá velké písmeno, ale dle názoru předkladatele se jedná o chybu, neboť podle pravidel pravopisu velké písmeno <i>vyjadřuje, že tímto slovem začíná větný celek</i>. Větný celek v tomto případě představuje Kancelář veřejného ochránce práv, tedy Kancelář, nikoli veřejný ochránce práv. Veřejný ochránce práv je pak jméno obecné, stejně tak jako například „senátor“, „poslanec“ nebo „prezident“. Jelikož i Kancelář veřejného ochránce práv užívá na internetových stránkách název <i>Kancelář veřejného ochránce práv</i>, není důvod psát tento název jiným než užívaným způsobem.
	4. V části A bodu 6. Přezkum účinnosti regulace jsou správní soudy chybně označeny jako „správněprávní“. Tento pojem český právní řád nezná. Je nutná korekce použité právní terminologie.	Z Akceptováno. Text byl upraven.
Ministerstvo zdravotnictví	Bod 2 Varianty řešení (str. 8) a bod 4 Návrh řešení (str. 10) atd. obsahují identickou informaci o vývoji legislativního procesu, který předcházela navrhovanému materiálu. Argumentace je však více programově ideová než právní. V popisu existujícího právního stavu postrádáme bližší právní zdůvodnění včetně zachycení uplatňovaného výchozího principu <i>neminem laedere</i>. Za situace, kdy na oznamovatele není kladen požadavek právní kvalifikace skutku, který je předmětem oznámení, a kdy je nutno předpokládat značné rozdíly v úrovni	D Neakceptováno. Zásada <i>neminem leadere</i> nebude dle předkladatele nijak ohrožena, neboť oznámením skutečností ještě nedochází k zahájení trestního stíhání. To může být dle trestního řádu zahájeno tehdy, pokud <i>prověřováním podle § 158 zjištěné a odůvodněné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba</i>. Za splnění těchto podmínek rozhodne policejní orgán neprodleně o zahájení trestního

	právního vědomí oznamovatelů, doporučujeme upřesnění a úpravu textu, a to jak ve vztahu k vyvážené ochraně oznamovatelů, tak i osob, vůči nimž by event. směřovalo neoprávněné oznámení. V této souvislosti doporučujeme, aby předkladatel konkretizoval požadavek Úřadu pro ochranu osobních údajů na „rozšíření ochrany osobních údajů“ u oznamovatele a subjektu, vůči němuž oznámení směřuje, a blíže zdůvodnil, proč požadavku nevyhověl. Materiál je v tomto ohledu nejasný (třetí odstavec str. 2 předkládací zprávy).		<i>stíhání této osoby jako obviněného, pokud není důvod k postupu podle § 159a odst. 2 a 3 nebo § 159b odst. 1. Výrok usnesení o zahájení trestního stíhání musí obsahovat popis skutku, ze kterého je tato osoba obviněna, aby nemohl být zaměněn s jiným, zákonně označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován; obviněný musí být v usnesení o zahájení trestního stíhání označen stejnými údaji, jaké musí být uvedeny o osobě obžalovaného v rozsudku (§ 120 odst. 2). V odůvodnění usnesení je třeba přesně označit skutečnosti, které odůvodňují závěr o důvodnosti trestního stíhání.</i> To znamená, že český právní řád stanoví takové postupy orgánů činných v trestním řízení, aby riziko poškození osoby, proti níž oznámení směřuje, bylo co nejmenší. K původnímu požadavku Legislativní rady vlády na zvýšení ochrany osobnosti je třeba odkázat na důvodovou zprávu, která ve zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů popisuje důvody, proč nebude v souvislosti s ochranou oznamovatelů třeba měnit zákon o ochraně osobních údajů. K tomu je třeba doplnit, že s případnou změnou zákona o ochraně osobních údajů by nesouhlasil ani Úřad pro ochranu osobních údajů.
A. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)			
Ministerstvo zdravotnictví	V Obecné části A. (např. body 1.2., 1.3., 3.3) předkladatel užívá nejednotného pojmosloví („oznamování trestněprávního jednání“, „oznamování trestných činů“, „oznamování trestné činnosti“, popř. „oznámení trestných činů“). Pro účely návrhu zákona je vhodné text sjednotit.	D	Akceptováno. Text byl upraven.

	Podle našeho názoru by vyhovovalo použití výrazu „oznámení“ spíše než „oznamování“, protože právní předpisy upraví mechanismus týkající se jednání jako takového a neměly by je z hlediska téhož oznamovatele předjímat jako opakující se. Možnost souběhu oznámení různých oznamovatelů vůči témuž subjektu nebude dotčena. Poslední věta bodu 1.3. je obsahově matoucí, protože argumentuje „absencí pojmu“, ačkoli ta je tématem již bodu 1.2. Jazykově je třeba upravit první odrážku shora (str. 9) v bodě 3.3. – vypustit výraz „prostřednictvím“ ve slovech „domáhat se svých práv u soudu“. Je otázkou, zda příklady, které předkladatel uvádí ve čtvrté odrážce shora (str. 9) v bodě 3.3., budou mít povahu trestného činu. Trestní zákoník např. nezná skutkovou podstatu „výroba vadných výrobků.“ Pokud měl předkladatel v dané souvislosti na mysli např. ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty, doporučujeme opravu a doplnění textu, a to také z hlediska odlišení od správních deliktů. Uvedené se obdobně týká též obsahu poslední věty bodu E (str. 14). <u>K bodu 5. 1.:</u> doporučujeme provést revizi textu bodu „Kontrolní mechanismy“ na str. 16, pokud jde o formulaci: „Navrhovaný předpis zřetelně stanoví povinnost obrácení důkazního břemene; využívá existující institut a nové nezavádí.“. Kromě přenesení důkazního břemene na žalovaného chybí konkrétnější údaje specifikace kontrolních prvků.	
--	--	--

B. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem, s mezinárodními smlouvami a s právem Evropské unie			
Ministerstvo zdravotnictví	K Obecné části B, bod G, předposlední odstavec (str. 14): slovo „oznamovanému“ doporučujeme nahradit slovy „subjektu, vůči němuž oznámení směřuje,“.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Úřad vlády ČR - Odbor kompatibility	Předkladatel s níže uvedenou výhradou splnil formální náležitosti týkající se vykazování souladu se závazky vyplývajících pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii, jak vyplývají zejména z Legislativních pravidel vlády, v platném znění, a z přílohy k usnesení vlády ze dne 12. října 2005 č. 1304, o Metodických pokynech pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii, v platném znění. V obecné části důvodové zprávy (kapitola A, bod 1.2) předkladatel uvádí, že: „Jediný právní předpis, v němž je tento pojem přímo právně ukotven, je vyhláška České národní banky o pravidlech obezřetného podnikání, která byla přijata při transpozici evropské směrnice související s regulatorními reformami finančního trhu.“. V kapitole B, bodě 2 předkladatel uvádí, že: „Evropská unie svým členským státům neukládá povinnost zavést v národních právních řádech ochranu oznamovatelů žádným právním předpisem.“. Tato tvrzení by mohla být vnímána jako nesouladná. <u>Požadujeme druhou citovanou větu upravit.</u> Jako vhodnou se jeví být například formulace: Evropská unie svým členským státům neukládá povinnost zavést v národních právních řádech ochranu oznamovatelů	Z	Akceptováno. Text byl upraven dle doporučené formulace na: <i>Evropská unie svým členským státům neukládá povinnost zavést v národních právních řádech ochranu oznamovatelů v obecné rovině žádným právním předpisem.</i>

	v obecné rovině žádným právním předpisem. Stav relevantní právní úpravy v právu EU: Právní úprava ochrany oznamovatelů v obecné rovině je ponechána v pravomoci jednotlivých členských států. Nicméně, předmět úpravy antidiskriminačního zákona v převážné míře vyplývá ze směrnic EU v oblasti rovnosti, kvůli kterým bylo s Českou republikou vedeno i nejedno řízení o porušení Smlouvy; proto považujeme za nutné upozornit, že novely tohoto předpisu by měly být natolik koncepčně promyšlené, aby žádným způsobem cíle směrnic transponované do tohoto zákona neohrozily. Přestože navrhovaná úprava podle našeho názoru žádný konkrétní rozpor se směrnicemi v oblasti rovnosti nezakládá, nedomníváme se, že se jedná o promyšlené řešení. Návrhem věcného záměru nejsou do právního řádu ČR implementovány předpisy EU a návrh není s právem EU v rozporu. Formální náležitosti návrhu požadujeme upravit. Doporučujeme rovněž zohlednit uvedené připomínky, tak aby nemohla být působnost antidiskriminačního zákona zpochybněna.		
C. Dopad nové právní úpravy na státní rozpočet či na rozpočty územních samosprávných celků			
Ministerstvo financí	Považujeme za vhodné doplnit část C o informaci, že zde uváděné případné náklady budou hrazeny z příslušných kapitol státního rozpočtu.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
F. Dopad na zákaz diskriminace, sociální dopady a dopad na životní prostředí			

Ministerstvo kultury	V rámci hodnocení dopadů regulace není výslovně zhodnocen dopad návrhu zákona na oblast rovných příležitostí pro ženy a muže. Doporučujeme zapracovat.	D	Neakceptováno a vysvětleno. Důvodová zpráva v souladu s Legislativními pravidly vlády užívá slovní spojení zákaz diskriminace, které nahradilo text užívaný před nabytím účinnosti nových Legislativních pravidel vlády, tj. <i>rovnost mužů a žen, je-li hlavním předmětem navrhované právní úpravy úprava postavení fyzických osob.</i>
H. Zhodnocení korupčních rizik			
Ministerstvo financí	V části H je třeba přeformulovat v předposledním odstavci větu první (začínající slovy „Oznamování skutečností nasvědčujících...“), která v současném znění nedává smysl.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Zvláštní část důvodové zprávy			
Ministerstvo obrany	Na straně 21 navrhujeme odůvodnit změny v § 2 odstavce 3 úpravou textu v 3. a 6. odstavci takto: „Nadřízeným se pro účely tohoto ustanovení rozumí každá osoba oprávněná vydávat vojákově rozkazy a zastupující ozbrojené síly České republiky nebo Ministerstvo obrany a jiné orgány státu nebo právnické osoby, u nichž voják koná službu“. V odůvodnění k § 145 navrhujeme upravit odstavec 1 takto: „Ochrana oznamovatelů, vojákovi, by měla být poskytnuta	D	Akceptováno. Text byl upraven.

	v rámci služebního řízení (opravné prostředky), a proto je § 145 rozšířen o nový odstavec, který přímo stanoví, že v rámci řízení ve věcech služebního poměru (tento postup již z hlediska současného pojetí diskriminace je využit u zákona o příslušnících bezpečnostních sborů) je použit institut obrácení důkazního břemene pro usnadnění postavení vojáka. Myšlenka úpravy ochrany oznamovatele ve služebním řízení, resp. prostřednictvím soudního přezkumu, vychází z toho, že ve služebním poměru je vždy vydáno rozhodnutí, a proto je adekvátní zařadit důkazní břemeno i v rámci služebního řízení, kdy soudní řád správní v současném pojetí fakticky „obracení důkazního břemene“ zná, jelikož vždy je hodnoceno z hlediska podání a vyjádření se služebním orgánem.“	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Ve zvláštní části důvodové zprávy (k části první, třetí a čtvrté) se uvádí: „Přívlastková věta „který má vztah k tomuto zaměstnavateli“ se vztahuje ke všem výše uvedeným subjektům, vůči nimž může být učiněno oznámení podle tohoto ustanovení.“. Předložka „vůči“ se používá k vyjádření poměru, vztahu k někomu nebo k něčemu - formulace tak působí jako by měl oznamovatel právě těmto subjektům oznamovat. Z tohoto důvodu je nutno větu přeformulovat. Navrhujeme slovo „vůči“ nahradit slovem „proti“.	Z	Akceptováno. Text byl upraven.
Předkládací zpráva			
Ministerstvo financí	Upozorňujeme na nesprávné číselné označení letopočtu u zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů na	D	Akceptováno. Text byl upraven.

	straně 2 (třetí odstavec) - za lomítkem schází jedna nula.		
Ministerstvo práce a sociálních věcí	V předkládací zprávě je několikrát použito slovní spojení „oznamování trestných činů páchaných na pracovišti“, což je z právního hlediska s ohledem na obsah schváleného věcného záměru a vlastní navržené změny zákonů naprosto nevhodné. Uvádí-li se v textu tato formulace, budí se tím zdání, že dochází k zúžení „seznamu“ možných oznamovaných trestných činů pod odsouhlasený rámec. Tato dikce působí, jakoby se předpokládalo jen oznamování trestněprávního jednání, ke kterému došlo na pracovišti. Je nutno připomenout, že takový požadavek věcný záměr nepředpokládá. Spíše než na místo, kde dojde ke spáchání trestněprávního jednání, je navrhovaná právní úprava směřována na ochranu subjektu oznamujícího protiprávní jednání; návrh zákona taxativně vymezuje tyto subjekty a to ještě za předpokladu, že se o tom tento subjekt dozvěděl v souvislosti se svým pracovněprávním vztahem nebo služebním poměrem. Požadujeme tedy odstranění termínu „na pracovišti“ a použití formulace, která je uvedena v paragrafovém znění návrhu - tedy že se jedná o oznamování činů, jimiž se zaměstnavatel, jiný zaměstnanec zaměstnavatele, příslušník bezpečnostního sboru, voják z povolání nebo člen orgánu, který má vztah k tomuto zaměstnavateli, dopustil jednání, které by mohlo naplnit skutkovou podstatu trestného činu.	Z	Akceptováno. Text byl upraven na: Obsahem předkládaného návrhu zákona je úprava oznamování činů, jichž se zaměstnavatel, jiný zaměstnanec zaměstnavatele, příslušník bezpečnostního sboru, voják z povolání nebo člen orgánu, který má vztah k tomuto zaměstnavateli, dopustil jednání, které by mohlo naplnit skutkovou podstatu trestného činu.
	Předkládací zpráva zároveň zmiňuje zvláštní potřebu speciální ochrany oznamovatelů – úředníků, která má být realizována prostřednictvím jiného zákona. V současné době, přestože se Ministerstvo práce a sociálních věcí	Z	Částečně akceptováno a vysvětleno. Text předkládací zprávy byl aktualizován.

	svými připomínkami podílí na utváření podoby návrhu zákona o státních úřednících, nám skutečnost, že by byla problematika whistleblowingu promítnuta do návrhu zákona o státních úřednících, není známa. Informace uváděné v předkládací zprávě je třeba aktualizovat podle současného stavu připravované legislativy.		Speciální ochrana oznamovatelů vyplývá ze zadání Strategie vlády v boje s korupcí na období let 2013 a 2014, úkolu číslo 1.1. Připomínkové místo vychází z neaktuálního znění návrhu zákona. Dne 16. 4. 2013 byl vládě předložen návrh zákona o státních úřednících (č.j. v eKLEPu 381/13, č.j. předkladatele MV-87481-103/LG-2012), v němž je problematika ochrany oznamovatelů řešena v § 21 odst. 1 písm. f) a v § 76.
	Pojem „pracovněprávní poměr“ (třetí odstavec na str. 1) nelze použít a je třeba jej nahradit pojmem „pracovněprávní vztah“. Zásadní připomínku k pojmosloví uplatňujeme rovněž k důvodové zprávě.	Z	Akceptováno. Text byl upraven.
	Upozorňujeme, že v navrhovaném znění (první odstavec na str. 1) je chybně uvedeno číslo usnesení vlády ze dne 21. listopadu 2012, kterým byl schválen věcný záměr legislativního řešení whistleblowingu a ochrany oznamovatelů; je třeba číslo „581“ nahradit číslem „851“.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
	Zároveň upozorňujeme, že v navrhovaném znění (třetí odstavec na str. 2) je chybně uvedeno číslo zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Ministerstvo kultury	V předkládací zprávě k materiálu na straně 2 v odstavci druhém předkladatel uvádí další opatření legislativního i nelegislativního charakteru, která mají na návrh zákona navazovat a nastavit komplexní pravidla a funkční a efektivní mechanismy v rámci ochrany oznamovatelů trestněprávního jednání, mj. zabezpečení speciální		Částečně akceptováno a vysvětleno. Text předkládací zprávy byl aktualizován. Speciální ochrana oznamovatelů vyplývá ze zadání Strategie vlády v boje s korupcí na období let 2013 a 2014, úkolu číslo 1.1.

	ochrany oznamovatelů -úředníků, která má být zakotvena v zákoně o úřednících. Ministerstvo kultury upozorňuje, že návrh zákona o státních úřednících s č. j. předkladatele MV-87481-81/LG-2012, jehož meziresortní připomínkové řízení bylo ukončeno dne 22. 2. 2013, tuto ochranu nezakotvuje a v § 68 pouze navrhuje její úpravu jiným právním předpisem. Místopředsedkyně vlády a předsedkyně Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí uplatnila v tomto smyslu zásadní připomínku požadující doplnění § 68 navrhovaného zákona o státních úřednících. Vzhledem k výše uvedenému Ministerstvo kultury požaduje věnovat zvýšenou pozornost souladu tohoto materiálu s konečnou podobou zákona o státních úřednících, kdy řešením může být doplnění § 68 návrhu zákona o státních úřednících na základě zásadní připomínky Místopředsedkyně vlády a předsedkyně Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí, popř. vhodná úprava předloženého materiálu.		Připomínkové místo vychází z neaktuálního znění návrhu zákona. Dne 16. 4. 2013 byl vládě předložen návrh zákona o státních úřednících (č.j. v eKLEPu 381/13, č.j. předkladatele MV-87481-103/LG-2012), v němž je problematika ochrany oznamovatelů řešena v § 21 odst. 1 písm. f) a v § 76.
Ministerstvo zdravotnictví	V první větě (str. 1) je nesprávně uvedeno, že „Analýza whistleblowingu a ochrany oznamovatelů“ byla schválena usnesením vlády ze dne 13. června 2012 č. 409. Ve skutečnosti však vláda tímto usnesením vzala uvedenou analýzu toliko na vědomí (bod I cit. usnesení). Souhlas vyslovila vláda až s návrhem věcného záměru legislativního řešení whistleblowingu a ochrany oznamovatelů (s úpravami podle připomínek obsažených ve stanovisku Legislativní rady vlády), a to svým usnesením ze dne 21. listopadu 2012 č. 851. Chybný údaj se vztahuje také k předposlednímu odstavci (str. 1), a to k větě znějící: „Následně byl tento postup schválen vládou (usnesením vlády ze dne 13. června 2012	D	Akceptováno. Text byl upraven na: <i>Analýza byla vzata na vědomí usnesením vlády ze dne 13. června 2012 č. 409, které předkladateli současně uložilo zpracovat věcný záměr legislativního řešení whistleblowingu a ochrany oznamovatelů, který byl schválen usnesením vlády ze dne 21. listopadu 2012 č. 851.(...) Následně vláda vzala tento postup na vědomí (usnesením vlády ze dne 13. června 2012 č. 409).</i>

	č. 409).“.		
	Text předkládací zprávy proto doporučujeme opravit podle faktických výsledků legislativního procesu (viz též připomínka níže).	D	Akceptováno. Text byl upraven.
Úřad vlády ČR – Kabinet vedoucího Úřadu vlády	Upravit na straně 1 předkládací zprávy a na straně 8 důvodové zprávy označení usnesení vlády ze dne 21. listopadu 2013 č. 851 k návrhu věcného záměru legislativního řešení whistleblowingu a ochrany oznamovatel. Chybně je zde uvedeno č. 581 místo správného 851.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
	Dále upozorňuje na to, že bod 1.5. platné Strategie vlády v boji s korupcí na období let 2013 a 2014, schválení usnesením vlády ze dne 16. ledna 2014 č. 39, má název „Ochrana oznamovatelů“, nikoli „Analýza možnosti podpory a právní pomoci pro oznamovatele“, jak je uvedeno v Předkládací zprávě.	D	Akceptováno. Text byl upraven.
<u>Návrh usnesení vlády</u>			
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Upozorňujeme, že v části „Provedou“ je třeba slova „místopředsedkyni vlády“ a „předsedkyni Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí“ nahradit slovy „místopředsedkyně vlády“ a „předsedkyně Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí“.	D	Akceptováno. Text byl upraven.

Ostatní připomínková místa	
Agrární komora České republiky	Připomínky nezaslány.
Akademie věd České republiky	Bez připomínek
Asociace samostatných odborů	Bez připomínek.
Český báňský úřad	Bez připomínek.
Český statistický úřad	Bez připomínek.
Český telekomunikační úřad	Bez připomínek.
Družstevní asociace ČR	Připomínky nezaslány.
Energetický regulační úřad	Bez připomínek.
Finanční arbitř	Připomínky nezaslány.
Generální inspekce bezpečnostních sborů	Bez připomínek.
Grantová agentura České republiky	Připomínky nezaslány.
Hospodářská komora České republiky	Bez připomínek.
Kancelář Poslanecké sněmovny	Připomínky nezaslány.
Kancelář prezidenta republiky	Připomínky nezaslány.
Kancelář Senátu	Připomínky nezaslány.
Konfederace umění a kultury	Bez připomínek.
Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR	Připomínky nezaslány.
Krajský úřad Jihomoravského kraje	Bez připomínek.
Krajský úřad Jihočeského kraje	Bez připomínek.
Krajský úřad Karlovarského kraje	Připomínky nezaslány.
Krajský úřad Kraje Vysočina	Bez připomínek.
Krajský úřad Královéhradeckého kraje	Připomínky nezaslány.
Krajský úřad Libereckého kraje	Bez připomínek.
Krajský úřad Moravskoslezského kraje	Bez připomínek.
Krajský úřad Olomouckého kraje	Bez připomínek.
Krajský úřad Pardubického kraje	Bez připomínek.
Krajský úřad Plzeňského kraje	Připomínky nezaslány.
Krajský úřad Středočeského kraje	Bez připomínek.
Krajský úřad Zlínského kraje	Bez připomínek.
Ministerstvo dopravy	Bez připomínek.

Ministerstvo pro místní rozvoj	Bez připomínek.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	Bez připomínek.
Ministerstvo zahraničních věcí	Bez připomínek.
Národní bezpečnostní úřad	Bez připomínek.
Nejvyšší kontrolní úřad	Bez připomínek.
Nejvyšší soud	Ponecháno bez vyjádření.
Nejvyšší správní soud	Připomínky nezaslány.
Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Připomínky nezaslány.
Sdružení místních samospráv ČR	Připomínky nezaslány.
Správa státních hmotných rezerv	Bez připomínek.
Státní úřad pro jadernou bezpečnost	Bez připomínek.
Svaz měst a obcí ČR	Připomínky nezaslány.
Technologická agentura České republiky	Bez připomínek.
Unie zaměstnavatelských svazů ČR	Bez připomínek (prostřednictvím Svazu průmyslu a dopravy).
Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	Bez připomínek.
Úřad pro ochranu osobních údajů	Bez připomínek.
Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví	Připomínky nezaslány.
Úřad pro zahraniční styky a informace	Bez připomínek.
Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových	Bez připomínek.
Úřad průmyslového vlastnictví	Bez připomínek.
Úřad vlády ČR – Ministr a předseda Legislativní rady vlády	Připomínky nezaslány.
Úřad vlády ČR – Oddělení sekretariátu Vládního výboru pro zdravotně postižené občany	Bez připomínek.
Úřad vlády ČR – Zmocněnkyně vlády pro lidská práva	Připomínky nezaslány.
Ústav pro studium totalitních režimů	Připomínky nezaslány.

V Praze dne 3. května 2013

Vypracovala: Mgr. et Mgr. Anna Marie Čížková

Podpis: